

อิทธิพลของความกลัวและสถานการณ์เงื่อนไขที่มีต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม

ร. ๕ ส.ย. 2523

ฝ่ายโภหุสผดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อุษุพริท ๒๖ พระโชนธ กรุบททท ๑๑ ไทร ๖๑๒๑๕๗๕ ๖๑๑๕๐๕๕

ปริณูณานิพนธ์

ของ

เออมพร เชียรทริณู

เสนอคอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริณูณาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2522

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อิทธิพลของความกลัวและสถานการณ์เงื่อนไขที่มีต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม

บทคัดย่อ

ของ

เอี่ยมพร เขียวหิรัญ

๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2522

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาอิทธิพลของความกลัวและสถานการณ์เงื่อนไขที่มีต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของนิสิตระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 80 คน เป็นนิสิตชาย 40 คน นิสิตหญิง 40 คน ทำการทดลองโดยใช้อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องช็อคไฟฟ้าและคำชี้แจงในแต่ละสภาวะการทดลอง สภาวะการทดลองคือ สภาวะการทดลองที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ สภาวะการทดลองที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรักฏักษ์ สภาวะการทดลองที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ และสภาวะการทดลองที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรักฏักษ์ การทดลองครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองในห้องทดลองของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบเพื่อวัดความต้องการเข้าร่วมกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ $F - test$ ทดสอบคะแนนผลต่างระหว่างครั้งแรกกับครั้งหลัง

ผลของการทดลองปรากฏว่า นิสิตที่มีความกลัวต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนิสิตที่อยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มไม่แตกต่างกัน และความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

ผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันปรากฏว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในทุกสถานการณ์มีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในทุกสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรักฏักษ์มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือและกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรักฏักษ์มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

THE EFFECTS OF FEAR AND CONDITIONED SITUATION ON
NEED FOR AFFILIATION

AN ABSTRACT

BY

AUEMPORN DHIANHIRANYA

Presented in Partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

October, 1979

The purpose of this experimental research was to study the effects of fear and conditioned situation on need for affiliation of Sri-Nakharinwirot University first year students. Eighty of them, 40 males and 40 females were randomly selected as the sample. The treatment of electrical shock was used with the direction of four situations - low fear in ambiguous situation, high fear in ambiguous situation, low fear in clarified situation and high fear in Clarified situation. The experiment was performed in the experimental room of the Behavioral Science Research Institute of Sri-Nakharinwirot University. A set of questionnaire was used to measure affiliation before and after the treatment and the F - test method (repeated measurement) was used to analyze the data and to test the different scores between pre-test and post-test.

The result indicated that the effect of fear on need for affiliation was significantly different at 0.05 level. But there was no significant difference in need for affiliation in the conditioned situations. There was no interaction between fear and conditioned situations on need for affiliation.

The result of comparison of the means of each pair on need for affiliation between those with different levels of fear and in different conditioned situations showed that the groups with high fear in every situation had statistically significant higher need for affiliation than those with low fear in every situation at 0.05 level. But the group with high fear in clarified situation tended to show higher need

for affiliation than that with high fear in ambiguous situation, and the group with low fear in clarified situation was also likely to have higher need for affiliation than that with low fear in ambiguous situation.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

สมศักดิ์ งามไพฑูริย์พรหม ประธาน

พ. นท กัลป์ ธรรมการ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นสัญลักษณ์แห่งความปรารถนาที่จะคงอยู่ในรันดร์ หากความต้องการ เขารวมกลุ่มกันของมนุษยชาติสืบเนื่องมาจากสภาวะการต่าง ๆ ที่บีบคั้นให้ได้รับความทุกข์ทรมาน และการเขารวมกลุ่มกันสามารถขจัดความทุกข์แทนการมุ่งร้ายได้ เราคงหวังที่จะได้เขารวมกลุ่มเช่นความประทับใจที่ผู้วิจัยได้เขารวมกลุ่มจากการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยไม่อาจหาคำขอบคุณใดที่จะเทียบกับความรู้สึกที่มีต่อความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ และอาจารย์พรรณพิศ วาณิชการได้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทอง เกื้อน พันธ์มนาวิน และคณาจารย์สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา และให้ใช้อุปกรณ์ตลอดจนสถานที่ในการทดลอง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อนันต์ จันทร์ทวี อาจารย์มลิินทร์ สำเภาเงิน อาจารย์สมรชัย ชินะตระกูล ที่ให้คำปรึกษาในปัญหาต่าง ๆ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมเพชร ฉัตรสุภกุล และคุณพิเศษ ศรีชาว ที่ให้ความช่วยเหลือในการสร้างเครื่องมือและในการทดลอง

ขอขอบคุณศิษย์ทุกคนที่ช่วยเหลือ และขอขอบคุณนิสิตที่เข้ารับการทดลองทุกคน และท้ายที่สุดนี้ จากความทรงจำที่ไม่อาจหาคำขอบคุณใด ๆ มาเทียบได้เช่นกัน คือพระคุณของพ่อแม่ที่ให้แรงศรัทธาแก่ลูกให้ได้มีโอกาสศึกษาอันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

เอี่ยมพร เขียวหิรัญ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง

1

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

5

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

5

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

6

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

7

แบบแผนการทดลอง

9

2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความกลัว (Fear)

10

สถานการณ์เงื่อนไข (Conditioned Situations)

14

ความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม (Affiliation)

21

สมมติฐานในการศึกษา

28

3 วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

29

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

29

การสร้างเครื่องมือ

30

การดำเนินการทดลอง

35

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

38

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลระหว่างกลุ่มทดลอง	42
	ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์ เงื่อนไขต่างกัน	43
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	45
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	45
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
	กลุ่มตัวอย่าง	46
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	46
	การดำเนินการวิจัย	46
	การจัดกระทำกับข้อมูล	47
	การสรุปผล	48
	ข้อเสนอแนะ	55
	บรรณานุกรม	56
	ภาคผนวก	60

คู่มือหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในระยะพัฒนา ซึ่งต้องพัฒนา 3 อย่างคือ พัฒนาศักยภาพ
 ธรรมชาติคนบุคคล ด้านวัตถุ และพัฒนาระบบของสังคมที่สิ่งทั้งสองนี้อยู่จึงจะเป็นการพัฒนาที่
 สอดคล้องกัน เครื่องมือที่ดีที่สุดในการพัฒนาบุคคลก็คือการศึกษา (วีรยุทธ วิเชียรโชติ
 2513 : 83) ในการพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องจัดสถานการณ์
 ในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ ทฤษฎีทางจิตวิทยาได้พิสูจน์
 ให้เห็นจริงว่ามนุษย์ได้แสดงการเรียนรู้ภายใต้การวางเงื่อนไข (Travers. 1972 : 56)
 และการปรับตัวของมนุษย์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากแรงจูงใจเพื่อเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ
 เพื่อป้องกันและคงไว้ซึ่งความสามารถที่จะสนองความต้องการของตนเอง (Shaffer and
 Shoben. 1956 : 9) แคสท์ และโรเซนสวีก ให้นิยามเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า (Kast
 and Rosenzweig. 1970 : 254) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำ หรือแสดงออกทาง
 ด้านต่าง ๆ แรงจูงใจที่สำคัญมีสองประการคือ แรงจูงใจทางกายภาพหรือแรงจูงใจ
 ทางชีวภาพ และแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับระบบการรับรู้ การกระทำ
 ของคนเป็นผลเนื่องมาจากการรู้ในสิ่งที่บุคคลเชื่อและคาดการณ์ล่วงหน้าและเป็นผลจากแรงขับ
 ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับ "ความต้องการ" และ "ความกลัว" ซึ่งแรงขับดังกล่าวมีอิทธิพล
 ต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุความสัมฤทธิ์ผลในการรักษาสถานภาพของตนเอง
 ให้ได้รับการยอมรับจากสังคม และจากทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์เกี่ยวกับความต้องการของ
 มนุษย์ได้ขยายว่า ความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเรียงลำดับชั้นตามความสำคัญ
 ความต้องการทางชีวภาพจะอยู่ลำดับแรกสุด (Hersey and Blanchard. 1972 : 22
 citing Maslow. n.d. : unpagged) ความต้องการอันมีพลังสูงสุดเพราะเป็นความต้องการ
 ขั้นพื้นฐาน เมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองตามความมุ่งหวังแล้ว ความต้องการ

ในระบอบอื่น ๆ ก็จะมีคามสำคัญขึ้นโดยจะถูกกระตุ้นให้เด่นชัดในพฤติกรรมของแต่ละคนคือ ความต้องการความปลอดภัยจะเพิ่มขึ้นและเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการทางสังคม เกี่ยวกับการรวมกลุ่มกันของบุคคลจะเกิดขึ้น มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มีความต้องการเป็นเจ้าของ ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ จากกลุ่มต่าง ๆ เมื่อความต้องการทางสังคมสูงมนุษย์จะแสวงหาความสัมพันธ์กันอย่างมีความหมายกับคนอื่น ๆ

มนุษย์มีความเคยชินต่อการอยู่รวมกันกับผู้อื่นและเรียนรู้ที่จะให้ชีวิตอยู่รอดได้โดยอาศัย การอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ความต้องการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มนั้นรุนแรงมาก ผู้ที่ถูกขัดขวางมิให้อยู่ รวมกับผู้อื่นจะเกิดความทุกข์ทรมานแสนสาหัส (คางเคียน พันธุนาวิน 2521 : 79) นักจิตวิทยาสังคมในยุคแรก ๆ เช่น แมคดูเกล ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอยู่รวมกัน ของมนุษย์ว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 4 citing MoDougall. n.d. : unpagged) การรวมกันของมนุษย์เป็นสัญชาตญาณเช่นเดียวกับนก และสิ่งที่อยู่รวมกันเป็นพวก การอยู่รวมกันนี้เป็นนิสัยที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่การศึกษาของ นักจิตวิทยาสังคมในยุคต่อ ๆ มาได้แสดงความคิดเห็นว่าการอยู่รวมกันของมนุษย์ไม่ใช่สัญชาตญาณ แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นที่มนุษย์จะรวมกลุ่มกันเพื่อการอยู่รอด เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มี ความสัมพันธ์กันคือ การเรียนรู้ของมนุษย์ ทารกมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพามารดาในระยะ แรกเกิดและในระยะต่อ ๆ มา ซึ่งเป็นลักษณะที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยได้รับการเสริมแรง ต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้ที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตต่อมา เบคอนได้อธิบายเหตุผลของการอยู่รวมกันและการมีสัมพันธภาพของมนุษย์ว่ามนุษย์รวมกลุ่มกัน เพื่อค้นหาวิธีการที่จะทำให้มีความสุขขึ้นในสังคมเพื่อป้องกันตัวเอง (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 13 citing Bacon. n.d. : unpagged) และสุเทพ สุนทรเกสัช กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ที่ต้องมาอยู่รวมกันว่า การที่มนุษย์มาอยู่รวมกันนั้นไม่เพียงเพื่อ จะเป็นการดำรงชีวิตให้อยู่รอด แต่ต้องการมีชีวิตที่สุขสบายด้วย ในทุกสังคมจะมีระบบความเชื่อ ศาสนา และมายาศาสตร์ ซึ่งเป็นระบบที่จะตอบสนองความต้องการการยอมรับทางสังคม (สุเทพ สุนทรเกสัช 2512 : 261) ระบบความเชื่อศาสนาและมายาศาสตร์ทั้งกล่าวมาแล้ว

เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลแสดงออกซึ่งความรู้สึกทางจิตใจร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการตอบสนองความต้องการความมั่นคงทางจิตใจ เมื่อต้องเผชิญอันตรายหรือความหมกหมุ่นห่อเหี่ยว การอยู่รวมกันของมนุษย์ได้ถูกนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุในหลายกรณีเช่น เคลลี ได้สรุปเหตุผลของการมาอยู่รวมกันของบุคคลไว้สองกรณีคือ บุคคลต้องการใช้กลุ่มเป็นบรรทัดฐานเพื่อช่วยสนับสนุนและบังคับให้สมาชิกแสดงพฤติกรรมคล้อยตาม กับการใช้กลุ่มเพื่อความรอบรู้เมื่อได้รับข้อมูลบางประการที่คลุมเครือ (Kelley. 1952 : 410 - 414) เมื่อบุคคลมาอยู่รวมกันอยู่จะมีการถ่ายทอดค่านิยม (ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ 2518 : 33) ระบบการถ่ายทอดค่านิยมนี้จะดำเนินการถ่ายทอดจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง ปราณี ฐิติวัฒนา ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มกับการสร้างวัฒนธรรมไว้ว่า บุคคลที่มาอยู่รวมกันจะร่วมกันสร้างวัฒนธรรมที่เป็นแบบแผนในการดำรงชีวิต (ปราณี ฐิติวัฒนา 2517 : 8 - 9) การก่อรูปของวัฒนธรรมเกิดจากการเรียนรู้โดยได้รับการถ่ายทอดจากการกระทำของสังคมนั้นระหว่างบุคคล เป็นมรดกทางสังคมที่ถูกถ่ายทอดโดยวิธีการสั่งสอนอบรมจากชั่วอายุคนหนึ่งสู่ชั่วอายุคนหนึ่ง

จากสภาพทางสังคมในปัจจุบันนี้ปรากฏว่ามนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหามากมาย อรรถชัย ชื่นมณูย์ กล่าวว่า ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดเป็นปัญหาทางสังคม ซึ่งเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับการปะทะสังสรรค์ทางสังคม (อรรถชัย ชื่นมณูย์ 2520 : 25) และจากหลักฐานที่ปรากฏดังกล่าวมาแล้ว มนุษย์มีลักษณะที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดโครงสร้างทางสังคมขึ้น แม้ว่าจะมีทฤษฎีอ้างอิงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการอยู่รวมกันเป็นสังคมเป็นจำนวนมาก แต่สังคมก็สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นได้หลายอย่าง ดังกล่าวของ โชเพนเฮอว์ ที่ว่า "แม้ว่าโลกจะเต็มไปด้วยหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่มีใครที่ไม่คิดที่สุดคือสังคม" (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 4 citing Schopenhauer. n.d. : unpagged) การรวมกันเป็นสังคมของมนุษย์ในบางครั้งก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี สังคมอาจสร้างแรงผลักดันให้เกิดการแข่งขัน สร้างระบบการผูกขาดความเป็นมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจ การเมือง และด้านอื่น ๆ ซึ่งจะยังผลประโยชน์ให้เกิดกับกลุ่ม และจะเป็นการเอาเปรียบบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสังคมนั้น ๆ การวิเคราะห์โครงสร้างทางสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจทำให้บุคคลมารวมกลุ่มกันทำให้ทราบถึงผลที่เกิดจาก

การรวมกลุ่มกันของมนุษย์ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี การศึกษาทางจิตวิทยาสังคมได้ครอบคลุมถึง การพิจารณาโครงสร้างทางสังคม และผลผลิตทางสังคมที่เกิดจากการรวมกลุ่มกันของบุคคล และยังมีการวิจัยเป็นจำนวนมากที่ได้ศึกษาสาเหตุและผลของการแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว ซึ่งการแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่ใช่สิ่งผิดปกติ แต่การแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวนาน ๆ อาจทำให้คนผิดปกติก็ได้ จากการวิจัยของแซกเตอร์ เกี่ยวกับความวิตกกังวลและการปรับตัว ของมนุษย์พบว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 1 - 19 citing Schachter. 1959 : unpagged) เมื่อคนเกิดความวิตกกังวลจะมีความต้องการแยกตัว อยู่อย่างโดดเดี่ยวมากกว่าการรวมกลุ่มกัน เพราะการรวมกลุ่มกันเป็นการเพิ่มความวิตกกังวล ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสรุปได้ว่า การที่มนุษย์มารวมกันอยู่บางครั้งก็เป็นสิ่งที่ดี และบางครั้ง ก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี ในการศึกษาครั้งนี้จะไม่พิจารณาว่ามนุษย์มารวมกันอยู่เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี แต่ต้องการศึกษาว่าทำไมมนุษย์จึงมีความสัมพันธ์กัน

นักจิตวิทยาสังคมต้องการทราบว่า ทำไมมนุษย์จึงต้องมีการรวมกลุ่มกันในสองลักษณะคือ ประการที่หนึ่ง เพื่อต้องการอธิบายลักษณะพื้นฐานของแนวโน้มในการมีความต้องการรวมกลุ่มกัน ของมนุษย์ และประการที่สอง มีองค์ประกอบใดบ้างที่ทำให้มนุษย์มีแนวโน้มในการที่จะเพิ่ม และลดความต้องการรวมกลุ่มกัน (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 4) การศึกษาครั้งนี้ได้จัดให้มีสถานการณ์ทดลองให้เกิดความกลัวเพื่อศึกษาแนวโน้มของความต้องการ รวมกลุ่มของบุคคล ตามวิธีการทดลองที่ดัดแปลงจากการทดลองของแซกเตอร์ ซึ่งสร้างสภาวะ ความกลัวให้กับผู้เข้าร่วมการทดลองว่าจะถูกช็อตด้วยไฟฟ้า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 1 - 19) และยังได้นำเอาสถานการณ์คลุมเครือ และสถานการณ์ปรากฏชัด เข้ามาศึกษาด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการปรับตัว ของบุคคลในทางต่าง ๆ ทั้งด้านอารมณ์ เจตนาจิต ความสนใจ และพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกัน

ความหมายในการศึกษาค้นคว้า ✓

1. เพื่อศึกษาว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขจะส่งผลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
2. เพื่อศึกษาว่าเมื่อบุคคลเกิดความกลัวมากแล้วเกิดความกลัวน้อยจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
3. เพื่อศึกษาว่าเมื่อบุคคลอยู่ในสถานการณ์คลุมเครือและสถานการณ์ปรกฏักษ์จะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
4. เพื่อศึกษาว่าบุคคลที่มีความกลัวต่างกัน และอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขที่ต่างกันจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ✓

1. ผลจากการศึกษาจะทำให้เข้าใจสภาพการปรับตัวของมนุษย์ และยอมรับว่าบุคคลที่แสดงพฤติกรรมในการเข้าร่วมกลุ่มต่างกัน อาจเนื่องมาจากการเกิดความกลัวและการตกอยู่ใต้สถานการณ์เงื่อนไขที่แตกต่างกัน
2. ผลจากการศึกษาจะช่วยให้ประโยชน์ในการจัดสถานการณ์ให้บุคคลเกิดการรวมกลุ่มเพื่อสร้างเกณฑ์ในสิ่งต่าง ๆ เพื่อรวมพลังความคิด ความสามารถ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมที่สังคมมุ่งหวังให้เกิดขึ้น
3. เป็นแนวทางให้นักการศึกษา ครู อาจารย์ รวมทั้งนักแนะแนว ที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการสอน และมีความสัมพันธ์กับเด็กโดยตรง ได้นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการมีสุขภาพจิตที่ดี

4. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้นำความรู้จากการศึกษาค้นคว้าไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และส่งเสริมพัฒนาการหาค้นคว้าคลิสิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า /

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นิสิตระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 80 คน เป็นนิสิตชาย 40 คน นิสิตหญิง 40 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และสุ่มเข้ารับสภาวะการทดลองต่าง ๆ 4 สภาวะการทดลอง แต่ละสภาวะการทดลองมีนิสิต 20 คน ช่วยวินิจฉัยว่าเกิดอะไรขึ้น และหญิงว่าเหมือนกัน

2. ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ความกลัว แบ่งเป็น

1.1.1 ความกลัวเบา

1.1.2 ความกลัวน้อย

1.2 สถานการณ์เงื่อนไข แบ่งเป็น

1.2.1 สถานการณ์คลุมเครือ

1.2.2 สถานการณ์ปรากฏชัด

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย /

1. ความกลัว หมายถึง ภาวะที่ผู้เข้ารับการทดลอง เกิดความรู้สึกและอารมณ์ตกใจกลัว เมื่อได้รับการเร้าจากรัศดู หรือสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเจ็บปวด หรือได้รับอันตราย และบุคคลสามารถเชื่อมโยงอารมณ์กับวัตถุหรือสถานการณ์นั้นได้ ความกลัวที่ศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็นสองระดับคือ

1.1 ความกลัวมาก หมายถึง ภาวะที่ผู้เข้ารับการทดลอง เกิดความรู้สึกกลัวอย่างรุนแรง มีความตกใจ กลัวว่าจะได้รับอันตราย หรือได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าที่ผู้ทดลองจัดให้เป็นอย่างมาก สิ่งเร้าที่สร้างให้เกิดความกลัวมากได้แก่

การให้ผู้เข้ารับการทดลองได้เข้าไปในห้องทดลองที่มีเครื่องดูดไฟฟ้า และมีโอกาสสัมผัสเครื่องดูดไฟฟ้าก่อนการทดลอง

ผู้เข้ารับการทดลองทราบว่า จะถูกช็อตด้วยไฟฟ้าที่มีแรงดัน 110 โวลต์

ผู้เข้ารับการทดลองได้ทราบว่า จะเข้ารับการทดลองเป็นเวลานาน

ผู้เข้ารับการทดลองได้ทราบผลจากการที่จะเข้าร่วมทดลองว่าจะก่อให้เกิด

ความเจ็บปวดอย่างรุนแรงแก่ผู้เข้ารับการทดลอง

1.2 ความกลัวน้อย หมายถึง ภาวะที่ผู้เข้ารับการทดลอง เกิดความรู้สึกหวาดกลัวต่อการเข้าร่วมทดลองเพียงเล็กน้อย มีความไม่สบายใจ และกังวลว่าจะรู้สึกเจ็บเพียงเล็กน้อย สิ่งเร้าที่สร้างให้เกิดความกลัวน้อยได้แก่

การให้ผู้เข้ารับการทดลอง เข้าไปในห้องทดลองที่ไม่มีอุปกรณ์ใด ๆ เลย

ผู้เข้ารับการทดลองได้ทราบว่า จะถูกช็อตด้วยไฟฟ้าเบา ๆ โดยใช้ไฟฟ้าที่มี

แรงดัน 20 โวลต์

ผู้เข้ารับการทดลองได้ทราบว่า จะเข้ารับการทดลอง เป็นเวลาไม่นาน

ผู้เข้ารับการทดลองได้ทราบผลจากการที่จะเข้าร่วมทดลองว่าจะไม่ได้

รับอันตรายหรือเกิดความรู้สึก เว้นแต่ประการใด

2. สถานการณ์เงื่อนไข,

สถานการณ์เงื่อนไข หมายถึง ภาวะการทดลองที่ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับการเร้าทางวัตถุ สิ่งเร้า หรือสถานะการทดลองที่ผู้ทดลองได้วัดให้ เพื่อให้เกิดความรู้สึกเกิดการตอบสนองตามความมุ่งหมาย และเงื่อนไขที่จัดให้ในแต่ละสถานะการทดลอง แบ่งเป็น 2 สถานการณ์คือ

2.1 สถานการณ์คลุมเครือ หมายถึง ภาวะที่ผู้เข้าร่วมการทดลองมีความรู้สึกสงสัย ไม่แน่ใจ ขุ่นงัน เกิดความแปลกใจ และไม่เข้าใจในสถานการณ์ที่เข้าร่วมการทดลอง ซึ่งผู้ทดลองได้จัดสถานการณ์ร่วมกับการเร้าให้เกิดความกลัวโดยในสถานการณ์ที่เกิดความคลุมเครือได้จัดสถานะการทดลองดังนี้

การที่ผู้เข้าร่วมการทดลองไม่ทราบว่า จะได้เข้าร่วมการทดลองอะไรกับใคร
 ผู้เข้าร่วมการทดลองไม่ทราบเวลาที่จะเข้าร่วมในการทดลอง
 ผู้เข้าร่วมการทดลองไม่ทราบผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมการทดลอง
 ผู้เข้าร่วมการทดลองไม่ได้รับโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย

2.2 สถานการณ์ปรากฏชัด หมายถึง ภาวะที่ผู้เข้าร่วมการทดลองได้ทราบว่า จะต้องทำอะไรอย่างชัดเจน และได้ทราบผลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง มีความเข้าใจในสถานการณ์ที่จะได้รับ สถานการณ์ปรากฏชัดที่จัดให้กับผู้เข้าร่วมการทดลองมีดังนี้

การที่ผู้เข้าร่วมการทดลองทราบว่า จะเข้าร่วมการทดลองอะไรกับใคร
 ผู้เข้าร่วมการทดลองทราบเวลาในการทดลองชัดเจน
 ผู้เข้าร่วมการทดลองทราบผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมทดลอง
 ผู้เข้าร่วมการทดลองมีโอกาสซักถามข้อสงสัย

3. ความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม หมายถึง ความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลกับคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นความต้องการที่จะแสดงการปฏิสัมพันธ์ทางด้านพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกัน หรือ

เป็นการเล็งเจตนา คือ ความรู้สึก ความปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือประเมินผลการแสดงความรู้สึก อารมณ์ และความคิดเห็นของตนเองต่อวัตถุ หรือสถานการณ์ที่มาเราในสภาวะต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อการแสวงหาโอกาสที่จะลดความกลัว ลดความไม่แน่ใจที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เราและเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่สบายใจหรือเกิดความรู้สึกไปแน่ใจ การเข้าร่วมกลุ่มนี้ศึกษาสองลักษณะคือ ความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม หรือการมีความต้องการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ กับการปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม หรือการไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ภายใต้สภาวะแห่งความกลัว และสถานการณ์เงื่อนไขที่แตกต่างกัน

แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ 2 X 2 Factorial design

ความกลัว

สถานการณ์เงื่อนไข

	กลัวมาก	กลัวน้อย
กลุ่มเครือ	ชาย 10 คน	10 คน
	หญิง 10 คน	10 คน
ปรากฏชัด	ชาย 10 คน	10 คน
	หญิง 10 คน	10 คน

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความกลัว (Fear)

ความกลัว เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่บุคคลแสดงออก บุคคลจะแสดงความรู้สึกเมื่อได้รับการวางเงื่อนไข ความรู้สึกนี้แยกไคสองประการคือ ปฏิกริยาที่ยอมรับการกระทำหรือผลของการถูกกระทำ และปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการ ลินเกรน ได้กล่าวถึงอารมณ์กลัวว่า เป็นลักษณะของบุคคลที่จะต่อสู้ จะหลบหนี หรือก้าวไปข้างหน้า เมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้า อารมณ์กลัวเป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลถูกจัดกระทำต่อร่างกายหรือความรู้สึกในสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา (Lindgren. 1958 : 9)

ความกลัวเป็นอารมณ์ที่ถูกเร้าจากการจัดกระทำ ที่คล้ายคลึงกับความวิตกกังวล แต่ไม่ซับซ้อนเท่ากับความวิตกกังวล ความกลัวจะถูกเร้าในสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดอันตรายที่มี ความรุนแรง ชัดเจน ในขณะที่ความวิตกกังวลแสดงออกอย่างคลุมเครือไม่ชัดเจน การแสดงออกของความกลัวจะปรากฏในลักษณะของความต้องการที่จะหลีกเลี่ยง หรือขจัดสิ่งที่กลัวให้หมดไป ความกลัวเป็นแรงขับที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจ เป็นสภาวะที่บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ ถึงเครียด มีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยเนื่องจากตน (Self) ถูกข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัว เจนส์ ได้ให้ความหมายของความตึงเครียดทางอารมณ์ไว้ว่า (พรพิมล สุกเจริญ 2519 : 9 อ้างอิงมาจาก Janis. 1958 : unpagged) เมื่อบุคคลถูกขู่เข็ญทางจิต เช่น เมื่อบุคคลจะต้องเข้ารับการผ่าตัด จะเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลจะเกิดความตึงเครียด และแมคเกรท ได้ค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายของความตึงเครียดทางอารมณ์ ในลักษณะของความกลัวว่า (พรพิมล สุกเจริญ 2519 : 9 อ้างอิงมาจาก McGrath. 1970 : unpagged) หมายถึง ความทุกข์ยากต่าง ๆ ในการครองชีวิต เช่นร่างกายพิการ กำลังอยู่ในที่คุมขัง น้ำท่วม ไฟไหม้ หรือเป็นภาวะที่ถูกเก็บให้อด การถูกเก็บให้อดก้นร่างกาย เช่น ออกอาหาร น้ำ ทางด้านจิตใจ เช่น การถูกกักไม่ให้รับมรณ หรือ

สถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม ที่เข้ามามีผลต่อจิตใจทำให้เกิดความเครียดและความกลัว เช่น การเกิดความคับข้องใจซึ่งเป็นผลมาจากการเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม การประสบความล้มเหลว และการถูกตัดออกจากการยอมรับของกลุ่ม

การศึกษาความกลัวของมนุษย์ มีผู้สนใจในสองลักษณะด้วยกันคือ ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับ จิตวิทยาสังคม หรือความตึงเครียดทางจิตใจ อันเป็นผลเนื่องมาจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ในสังคม เช่น เมื่อตกอยู่ในภาวะที่ "อีโก้" ถูกคุกคาม (ego threats) ได้แก่ภาวะที่บุคคล ประสบกับความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน หรือเมื่อความสัมพันธ์กับผู้อื่นเลวลง บุคคลจะเกิดความตึงเครียดและเกิดความกลัว

ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค และสรีรวิทยา ความตึงเครียดทางร่างกายเกิดจากภาวะ ที่การทำงานปกติของร่างกายเรามากเกินไป สิ่งเร้าที่มาเราอาจเป็นสิ่งเร้าภายใน หรือภายนอก ร่างกายก็ได้ เมื่ออินทรีย์ถูกรบกวน จะเกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และเกิดความกลัว

เมอเรย์ ได้ศึกษาผลของความกลัวที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจ (Murray. 1933 : 310 - 329) โดยให้รูปภาพให้เด็กแปลความหมาย การทดลองครั้งนี้จัดกระทำกับเด็กเล็ก โดยใช้สิ่งเร้ากระตุ้นให้เด็กเกิดความกลัว และเมื่อนำภาพมาให้เด็กแปลความหมาย พบว่า เด็กแสดงความมั่งร้ายในการแปลความหมายจากภาพมากขึ้นตามระดับความกลัวที่ได้รับจาก สิ่งเร้าซึ่งจัดกระทำในตอนแรก ผลการทดลองของเมอเรย์แสดงให้เห็นว่า ความกลัวเป็น แรงจูงใจทำให้บุคคลเกิดการมั่งร้าย หรือก้าวร้าวได้

การศึกษาความกลัวที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในลักษณะอื่นเช่น การศึกษาของ เอ็ดเวิร์ด และคณะ เกี่ยวกับความกลัวเป็นแรงจูงใจให้บุคคลหลีกเลี่ยงหรือถอยหนี (Atkinson. 1958 : 145) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทหาร เคยผ่านการรบในสงครามมาแล้ว การทดลองจัดกระทำโดยให้ทหาร เหล่านี้แปลความหมายจากภาพในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับ สถานการณ์ที่มีการระเบิด และการสู้รบกันจริง ๆ ผลจากการแปลความหมายของพฤติกรรม ต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แสดงความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวดที่จะได้รับ แสดงให้เห็นว่าในสภาวะที่บุคคลเกิดความกลัว จะเป็นแรงจูงใจ ให้บุคคลหลีกเลี่ยงหรือถอยหนีเพื่อลดความกลัว

การศึกษาความกลัวกับการมีความสัมพันธ์หรือการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลปรักฏ
หลักฐานดังนี้ ในปี ค.ศ. 1959 แซคเกอร์ ได้ศึกษาการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล
(Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 7 citing Schachter.
1959 : unpagged) พบว่า การที่มนุษย์ถูกแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว เป็นเวลานานทำให้เกิด
เกิดความวิตกกังวล และความกลัว เมื่อเกิดความกลัวจะทำให้มนุษย์มีความต้องการเข้าร่วม
กลุ่มกัน แซคเกอร์ได้ตั้งสมมุติฐานว่า บุคคลที่มีความกลัวมากจะต้องการเข้าร่วมกลุ่มมากกว่า
คนที่มีความกลัวน้อย แซคเกอร์ได้ทำการทดสอบสมมุติฐานนี้ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความกลัว
ในสถานการณ์แตกต่างกัน การดำเนินการทดลองของแซคเกอร์ จัดกระทำโดยให้ ดร.เกรเกอร์
ซิลสตัน จากแผนกประสาท และจิตวิทยา อธิบายผลของการใช้ไฟฟ้าช็อต โดยให้ผู้เข้ารับ
การทดลองได้รับคำชี้แจงที่แตกต่างกันในกลุ่มที่จัดให้เกิดสถานการณ์แห่งความกลัวมาก จะได้รับ
คำชี้แจงว่า "การช็อตครั้งนี้จะทำให้เกิดความเจ็บปวด ... ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเรียนรู้
ในสิ่งที่จะช่วยมนุษยชาติ เป็นสิ่งที่จำเป็นและจะเกิดประโยชน์มาก จากการนำเอาวิธีการช็อต
ด้วยไฟฟ้าไปใช้ การช็อตครั้งนี้จะทำให้เจ็บปวดเพียงชั่วขณะ" ในกลุ่มที่ได้รับความกลัวน้อย
จัดสถานการณ์ให้เกิดการผ่อนคลาย โดยให้ทราบข้อมูลว่า "... ท่านโปรดแน่ใจว่าจะไม่ได้รับความ
เจ็บปวดด้วยประการใด ๆ จากการถูกช็อตด้วยไฟฟ้าครั้งนี้ ความรู้สึกของท่านจะคล้ายกับ
การถูกจิกจี้ หรือเสียวแปลบเพียงนิดเดียว" การวัดความกลัว ที่มีผลต่อการเข้าร่วมกลุ่ม
จัดกระทำโดยผู้ทดลองจะให้เวลากลุ่มตัวอย่างประมาณ 10 นาที โดยชี้แจงว่าเพื่อจัดเตรียม
เครื่องมือ ผู้สนใจอาจไปนั่งคอยใดโดยมีโอกาสนั่งคอยคนเดียวหรือนั่งคอยรวมกับคนอื่น ๆ
หรือไม่เลือกนั่งคอยตามที่จัดให้ ผลจากการเลือกคอยจะมีความสัมพันธ์กันระหว่าง การเลือกคอย
กับความกลัว โดยผลปรากฏว่าผู้ที่มีความกลัวมากจะเลือกคอยรวมกับคนอื่น ๆ 62.5 %
ไม่สนใจ 28.1 % อยู่คนเดียว 9.4 % แสดงการมีความสัมพันธ์ .88 % และในสถานการณ์
ที่มีความกลัวน้อยบุคคลเลือกอรรวมกัน 33.0 % ไม่สนใจ 60.0 % อยู่คนเดียว 7.0 %
การมีความสัมพันธ์ .35 % แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีความกลัวมาก จะต้องการเข้าร่วมกลุ่ม
มากกว่าบุคคลที่มีความกลัวน้อย

ในการทดลองของ แซคเตอร์ครั้งต่อมา เพื่อต้องการอธิบายเหตุผลของความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกัน โดยผู้เข้ารับการทดลองได้รับคำชี้แจงว่า "ในการเลือกที่จะคอย ถ้าท่านเลือกที่จะคอยรวมกับคนอื่น ๆ ท่านจะต้องไม่พูดคุยใคร เกี่ยวกับการทดลองครั้งนี้" การชี้แจงดังกล่าวนี้ เพื่อต้องการจัดกระทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันมากในการลดความกลัวจากการได้รับความสนับสนุนหรือกำลังใจจากคนอื่น ๆ จากการเพิ่มความกลัวให้กลุ่มตัวอย่างมากขึ้นปรากฏว่า ผู้เข้ารับการทดลองต้องการมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นเพื่อลดความกลัว และเลือกที่จะนั่งคอยรวมกันมากกว่าที่จะพูดถึงการทดลอง แสดงให้เห็นว่า ความต้องการที่จะลดความกลัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้คนมีความสัมพันธ์ในการเข้าร่วมกลุ่ม (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 11 citing Schachter. 1959 : unpagged)

ไรท์แมน ได้ทำการทดลองในปี ค.ศ. 1960 เพื่อศึกษาและทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ค้นต้องการมีความสัมพันธ์เข้าร่วมกลุ่มเพื่อลดความกลัว (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 27 citing Wrightman. 1960 : unpagged) การวัดความกลัวได้ถูกวัดก่อนการทดลอง ให้นั่งคอย และวัดภายหลังการนั่งคอย ผลปรากฏว่า การนั่งคอยรวมกลุ่มทำให้ความกลัวลดน้อยลงกว่าการนั่งคอยคนเดียว

จากการทดลองดังกล่าวมาแล้วนี้แสดงให้เห็นว่าบุคคลเรียนรู้ที่จะลดความกลัวบางสิ่งบางอย่างจากการได้รับการให้กำลังใจจากคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้บุคคลมีความรู้สึกจริงจังคล้ายกับคนอื่น ๆ ได้เข้าร่วมในประสบการณ์ที่ให้อันตรายแก่ตน และคิดว่าอันตรายที่เกิดขึ้นจะต้องเกิดขึ้นกับกลุ่มคน บุคคลจึงต้องการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อเป็นการลดความกลัว

จากการศึกษาผลงานการวิจัยดังกล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า ความกลัวเป็นภาวะทางอารมณ์ของบุคคลในขณะที่เกิดความตึงเครียดจากสิ่งเร้า เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลตอบสนองในทางก้าวร้าว หรือหลีกเลี่ยง และประการสำคัญที่สุดคือ เมื่อบุคคลเกิดความกลัวบุคคลจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อลดความกลัว

สถานการณ์เงื่อนไข

การวิเคราะห์การมีความสัมพันธ์ของมนุษย์ ได้ถูกนำมาศึกษาในหลายองค์ประกอบ นอกจากจะศึกษาถึงอิทธิพลของความกลัว ความวิตกกังวลแล้ว สถานการณ์เงื่อนไขต่าง ๆ เช่น สถานการณ์คลุมเครือ และสถานการณ์ปรากฏวัตถุก็ได้ถูกนำมาศึกษาเช่นกัน ในขอบข่ายของจิตวิทยาสังคมเชื่อว่า เมื่อบุคคลเกิดความคลุมเครือไม่แน่ใจ บุคคลจะเกิดความต้องการทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ จากคนอื่น ๆ เพื่อการเปรียบเทียบ เฟส廷เจอร์ ได้สรุปความคิดเห็นเป็นทฤษฎี "การเปรียบเทียบทางสังคม" ไว้นิโม่ ค.ศ. 1954 ดังนี้ (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 17 citing Festinger. 1954 : unpagged) บุคคลมีแรงขับที่จะประเมินผลตัวเอง และในสิ่งที่ปราศจากเป้าหมายซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคล บุคคลจะประเมินผลตัวเองโดยเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ

มนุษย์ทุกคนต้องการทราบว่า ทำอย่างไรวจึงจะทำให้ตนเองกระทำในสิ่งต่าง ๆ ได้ดี บางครั้งการประเมินผลตนเองก็มีความเที่ยงตรง คัดลั่นได้อย่างยุติธรรม แต่บางครั้งที่ไม่อาจจะกระทำในสิ่งดังกล่าวได้ เช่น นักวิ่งไม่สามารถทราบได้ว่าตนเองวิ่งเร็วหรือไม่ ในสถิติที่สามารถทำได้โดยใช้ความเร็วหนึ่งไมล์ต่อ 5 นาที ถ้าจะวิ่งให้เร็วขึ้นจะต้องใช้เวลา 4 นาที หรือ 10 วินาที สถิติเมื่อ 20 ปีที่แล้ว การวิ่งในอัตราความเร็ว 40 ไมล์ต่อชั่วโมง อาจเป็นการวิ่งที่ดีเลิศ แต่ในปัจจุบันมีนักวิ่งที่มีความสามารถเป็นจำนวนมาก สถิติต้องเปลี่ยนไปเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ตัวอย่างการ เปรียบเทียบตนเองกับบุคคลอื่น ๆ ในการทดลองกับ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัย ในโรงเรียนเดิมนักศึกษาที่ฉลาดจะได้รับ การยกย่อง แต่ในวิทยาลัยนักศึกษาที่เข้าเรียนใหม่ทุกคนมีชื่อเสียงในกลุ่มของนักศึกษาที่เข้าใหม่ จะได้รับการ เปรียบเทียบตนเองกับนักศึกษาที่มีการ เรียนดี เก่งมาจากระดับมัธยมศึกษาแต่ละแห่ง จากการสำรวจพบว่า จะไม่มีใครที่เก่งกว่าใคร แต่จะมีนักศึกษากลุ่มใหญ่ที่มีเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ทั้งที่ความสามารถทางสติปัญญาของนักศึกษาที่ไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม ผลการ เปรียบเทียบสติปัญญาของตนเองกับคนอื่น ๆ ปรากฏว่า นักศึกษาแต่ละคนมีความสามารถ

ทางสติปัญญาเท่าเทียมกับนักศึกษาคนอื่น ๆ แสดงว่าการประเมินผลตนเองโดยการ เปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ทำให้บุคคลประเมินผลตนเองได้เที่ยงตรงกับความจริงมากขึ้น (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 18) สถานการณ์คลุมเครือมีผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจของบุคคล เพราะความคลุมเครือทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ เกิดความสงสัย แปลกใจ รู้สึกวิตกกังวล ประจักษ์นาที่จะหาคำตอบ หรือหาวิธีการที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อลดความรู้สึกนั้นในการสร้างให้เกิดความคลุมเครือ ในการทดลองนักจิตวิทยาได้ใช้วิธีการที่แตกต่างกันหลายวิธี อัลเลนได้ทดลองโดยใช้งานที่ยุ่งยากในการทำให้เกิดความสำเร็จ (Allen. 1965 : 133 - 176) โดยให้ความคลุมเครือแก่ปฏิบัติ ทำให้บุคคลเกิดความไม่แน่ใจในการตัดสินใจ ประสงค์ สุริยชนาภาส ได้สร้างความคลุมเครือโดยให้ผู้เข้ารับการทดลองตีความหมายจากภาพ (ประสงค์ สุริยชนาภาส 2516 : 47) ภาพที่มีความหมายได้แตกต่างกันน้อย แสดงว่ามีความคลุมเครือเล็กน้อย และแสดงผลของการยอมรับอิทธิพลในการชักจูง จากบุคคลอื่นในสภาพที่มีความคลุมเครือ และบังอร ชินกุลกิจนิวัฒน์ ได้สร้างสถานการณ์คลุมเครือเกี่ยวกับการชักจูงนิตินให้เข้าร่วมการทดลองในการถูกช็อคด้วยไฟฟ้า และให้ทราบผลที่เกิดขึ้นทางสรีระในลักษณะคลุมเครือ เปรียบเทียบกับการจัดสถานการณ์ชักจูงในลักษณะปรากฏชัด โดยคาดหวังว่า สถานการณ์คลุมเครือจะส่งผลให้บุคคลคล้อยตามสารชักจูงได้มากกว่าสถานการณ์ปรากฏชัด (บังอร ชินกุลกิจนิวัฒน์ 2516 : 16 - 33)

บุคคลจะเลือกที่จะแสดงอารมณ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ โดยดูจากการแสดงอารมณ์ของคนส่วนใหญ่ บางครั้งการแสดงออกทางอารมณ์ของบุคคลเกิดจากการเลียนแบบจากคนอื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์คล้ายกับตนเอง แชคเตอร์ ได้ให้ข้อคิดสนับสนุนในการแสดงอารมณ์ของบุคคลว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 18 citing Schachter. n.d. : unpagged) บุคคลจะเลียนแบบการแสดงออกทางอารมณ์ โดยเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ ที่อยู่ในลักษณะหรือสถานการณ์เช่นเดียวกัน ถ้าคนอื่นกลัวบุคคลจะรู้สึกกลัว หรือถ้าคนอื่น ๆ โกรธบุคคลก็จะรู้สึกโกรธ จากการศึกษาของ แชคเตอร์ และ

ซิงเกอร์ ในปี ค.ศ. 1962 เกี่ยวกับการเลียนแบบทางอารมณ์ของบุคคล (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 19 citing Schachter and Singer. 1962 : unpagged) โดยวางขอบข่ายของการทดลอง ซึ่งมีการจัดสถานการณ์ให้เร้าบุคคล แต่ไม่กำหนดทิศทางว่าจะให้มีการตอบสนองทางอารมณ์ชนิดใดในกลุ่มผู้เข้ารับการทดลองกลุ่มหนึ่ง ผู้เข้ารับการทดลองได้รับการฉีดยาอีพิเนฟริน (Epinephrine) ยานี้จะกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ แต่ไม่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นอารมณ์ชนิดใด และอีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับการฉีดยาจึงไม่ได้รับการกระตุ้นทางกาย ผู้เข้ารับการทดลองทั้งสองกลุ่มได้ถูกจัดให้เข้ารับการสถานการณ์ที่ผู้ทดลองเตรียมไว้เพื่อเร้าให้ผู้เข้ารับการทดลองเกิดอารมณ์เฉพาะ ผู้เข้ารับการทดลองครึ่งหนึ่งได้ถูกจัดให้เข้ารวมกลุ่มที่มีการแสดงออกของอารมณ์ในลักษณะยินดี และอีกครึ่งหนึ่งของผู้เข้ารับการทดลองได้ถูกจัดให้เข้ารวมกลุ่มที่ต้องแสดงอารมณ์โกรธ กลุ่มที่แสดงความยินดีจะแสดงการเล่นที่สนุก และมีความสุข แก่กลุ่มที่แสดงอารมณ์โกรธ จะแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดี ทั้งใบหน้าและน้ำเสียงต่าง ๆ เช่น ให้อภัยในสิ่งที่ไร้สาระ ให้อภัยเหมือนหนู ความมุ่งหมายของการทดลองคือคาดหวังว่า กลุ่มผู้เข้ารับการทดลองที่เข้ารวมกลุ่มกับกลุ่มที่แสดงอารมณ์ยินดี จะแสดงความยินดีคล้อยตามและกลุ่มผู้เข้ารับการทดลองที่เข้ารวมกับกลุ่มที่แสดงอารมณ์โกรธ จะแสดงอารมณ์โกรธคล้อยตามมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ถูกเร้าให้แสดงอารมณ์ยินดี และกลุ่มที่ไม่ได้ถูกเร้าให้แสดงอารมณ์โกรธ ผลของการทดลองไม่สามารถสรุปผลตามสมมติฐานที่ต้องการพิสูจน์ เพราะพบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการคล้อยตามการถูกเร้า การแสดงออกทางอารมณ์ของบุคคลยังคงคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง จึงเป็นแค่เพียงข้อเสนอแนะมากกว่าการสรุปปฏิบัติการแสดงออกของอารมณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า

แซคเตอร์ และวิลเดอร์ สรุปผลในเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการตอบสนองทางอารมณ์ของบุคคลไว้ว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 . 19 citing Schachter and Wheeler. 1962 : unpagged) ภายใต้สถานการณ์ของการเปรียบเทียบทางสังคม จะเป็นการผลักดันให้บุคคลแสดงอารมณ์เฉพาะใดในกรณีที่ยังไม่แน่ใจว่าตนเองมีความรู้สึกชนิดใด และจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลไม่แน่ใจ ในความรู้สึกที่ตนเองแสดงออก บุคคลจึงต้องการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เพื่อลดความไม่แน่ใจ

จากการทดลองของแซคเตอร์ ในปี ค.ศ. 1959 เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับการบอกว่าจะต้องเข้ารับการช็อคด้วยไฟฟ้าอย่างรุนแรง บุคคลจะเกิดความตกใจกลัว และต้องการเข้าร่วมกลุ่มกันมากกว่าในสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความตกใจกลัวน้อยกว่านี้ เหตุผลของการเข้าร่วมกลุ่มกันประการหนึ่งก็คือ เพื่อลดความกลัว ความคาดหวังของการเข้าร่วมกลุ่มคือต้องการลดความกลัวให้สำเร็จ แม้ว่าบุคคลจะรู้ว่าตนเองควรจะแสดงออกต่อความกลัวอย่างเหมาะสม แต่ก็ไม่แน่ใจว่าจะเผชิญกับความกลัวอย่างไร และควรจะกลัวหรือไม่ หรือไม่ควรจะกลัว หรือวิตกกังวล แสดงว่าบุคคลอยู่ในลักษณะของความไม่แน่ใจว่าจะแสดงอารมณ์รุนแรง หรือไม่รุนแรงให้เหมาะสมอย่างไร เหตุผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเปรียบเทียบทางสังคมที่ว่า บุคคลมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับคนอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าคนอื่น ๆ มีความรู้สึกอย่างไร อันจะเป็นการประเมินผลในการแสดงท่าทีของตนเอง เพื่อเผชิญกับสถานการณ์คลุมเครือหรือเมื่อเกิดความไม่แน่ใจ จากการศึกษาของแซคเตอร์ พบว่า บุคคลมีความต้องการ เปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ และถ้าให้ข้อมูลแก่บุคคล บุคคลจะลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 10 citing Schachter. 1959 : unpagged)

เจอร์ราท และแรบบี้ ได้ทำการทดลองเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ระดับของความไม่แน่ใจในการแสดงอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลจะเพิ่มขึ้นจนกระทั่งบุคคลได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกดังกล่าวนี้แล้ว บุคคลจึงจะลดการ เปรียบเทียบทางสังคมและลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 24 citing Gerard and Rabbie. 1961 : unpagged) การดำเนินการทดลองคล้ายกับการทดลองของแซคเตอร์ แต่ก่อนที่ผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับคำสั่งให้เลือกการนั่งคอยคนเดียว หรือการนั่งคอยรวมกับคนอื่น ๆ ผู้เข้ารับการทดลองกลุ่มหนึ่งจะได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับปฏิกิริยาของคนอื่น ๆ ที่เข้ารับการทดลอง แต่อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับทราบเลย การชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ นี้ จะทำให้สามารถสังเกตความแตกต่างของความไม่แน่ใจของบุคคลในระดับต่าง ๆ ชัดเจน

วิธีดำเนินการบุ๊ททดลองจัดให้ผู้เข้ารับการทดลองได้เข้าไปนั่งคอยในห้องสี่เหลี่ยม ให้กระแสไฟฟ้าผ่านนิ้วมือก่อน วิธีการนี้จะส่งผลให้สามารถอธิบายถึงอารมณ์ และการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อกับบุคคลหนึ่ง โดยที่บุ๊ททดลองคนแรกประเมินผลความกลัวที่ระดับ 82 จาก 100 คนอื่น ๆ ที่ทราบผลการเลือกอันดับ จะมีความกลัวที่ระดับ 79, 80 และ 81 แสดงว่าบุคคลเรียวรู้ที่จะแสดงความรู้สึกเมื่อมีการวางเงื่อนไขเกิดขึ้น โดยการเปรียบเทียบความรู้สึกของตนเองกับความรู้สึกของคนอื่น ๆ ให้มีความรู้สึกไม่รีบร้อนที่ใกล้เคียงกัน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ในภาวะที่คนมีความกลัวมากจากระดับ 0 - 100 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับทราบข้อมูล ต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 66.80 กลุ่มที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 70.50 กลุ่มที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและคนอื่น ๆ ต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 55.09 และในภาวะที่เกิดความกลัวในระดับต่ำ กลุ่มที่ไม่ทราบข้อมูลต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 54.53 กลุ่มที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 64.12 กลุ่มที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและคนอื่น ๆ ต้องการเข้าร่วมกลุ่มที่ระดับ 47.67 จากผลการทดลองครั้งนี้สรุปได้ว่า เมื่อบุคคลไม่ทราบข้อมูลใด ๆ เลย หรือทราบเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง บุคคลจะเกิดความไม่แน่ใจ และบุคคลต้องการขจัดความไม่แน่ใจโดยการเข้าร่วมกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบจะมีผลต่อการลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่มในที่สุด ซึ่งผลจากการทดลองนี้เป็นการศึกษาสนับสนุนทฤษฎีการเปรียบเทียบทางสังคมที่ว่า การเปรียบเทียบทางสังคม ทำให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

ความไม่แน่ใจเกิดจากความกำกวมของข้อมูลที่บุคคลได้ทราบ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและคนอื่น ๆ จากการศึกษาพบว่า การได้รับทราบข้อมูลมีผลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม ถ้าข้อมูลคลุมเครือ รววน และมีเหตุผลสนับสนุนให้เกิดความคลาดเคลื่อนรุนแรง จะสนับสนุนให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มได้

จากการศึกษาของ แรบบี ในปี ค.ศ. 1961 ได้ศึกษาการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคล (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 15 citing Rabbie. 1961 : unpagged) โดยใช้แบบแผนการทดลองของแซคเกอร์ ซึ่งให้กลุ่มตัวอย่าง

แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน กลุ่มตัวอย่าง 1 คน ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกของคนอื่น ๆ เมื่ออยู่ในภาวะคลุมเครือ และปรากฏว่าผู้เข้าร่วมการทดลอง 1 คนนี้มีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มมากกว่าคนอื่น ๆ ผลจากการทดลองของแรมบี้ สนับสนุนแนวความคิดที่ว่า การเปรียบเทียบจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเกิดความไม่แน่ใจ

ความต้องการเข้าร่วมกลุ่มได้ถูกนำมาศึกษาในลักษณะที่เกิดขึ้นเพราะความไม่แน่ใจ โดยสรุปเป็นความคิดเห็นว่า บุคคลมีแรงจูงใจที่จะเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ การได้รับข้อมูลจากคนอื่น ๆ จะทำให้บุคคลลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม การลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่มจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความเชื่อดีในข้อมูลมาก ซึ่งทำให้บุคคลยุติการเปรียบเทียบ (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 16 citing Festinger, Gerard, Hymovitch, Kelley, & Raven. 1952 ; Hoffman, Festinger, & Lawrence. 1954 ; Schacter. 1951 : unpagged)

การศึกษาของ เจอราด ในปี 1963 เพื่อทดสอบการเปรียบเทียบทางสังคมเกี่ยวกับความไม่แน่ใจ (Gerard. 1963 : 568 - 573) โดยใช้วิธีการจูงใจจากการให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคนอื่นและการไม่ทราบข้อมูล คล้ายกับการทดลองของเจอราด และแรมบี้ เพื่ออธิบายว่า ความไม่แน่ใจทำให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มกับคนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความไม่แน่ใจของแต่ละบุคคลจะสัมพันธ์กับการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการตัดสินใจ ข้อมูลความคลาดเคลื่อนในทางอารมณ์ที่บุคคลได้รับ จะลดความต้องการเปรียบเทียบ การดำเนินการทดลองของเจอราด โดยจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน กลุ่มหนึ่งได้รับสถานการณ์ที่ไม่แน่ใจในลักษณะที่ทราบข้อมูลจากคนอื่น ๆ ไม่คงที่ อีกกลุ่มหนึ่งได้ทราบข้อมูลจากคนอื่น ๆ ในระดับคงที่ วิธีการให้ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับกระแสไฟฟ้าวิ่งผ่านมือเป็นเวลา 3 นาที กลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์ไม่คงที่จะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ที่เข้าร่วมสถานการณ์ต่างกันคือ ไม่ทราบข้อมูล ทราบข้อมูลที่สูงกว่าตนเองคือ คนอื่นมีความกลัวในระดับ 95 ทราบข้อมูลในระดับต่ำกว่าตนเองคือมีความกลัว

ในระดับ 50 และทราบข้อมูลเกี่ยวกับความกลัวของตนเองประมาณ 75 และในกลุ่มที่เข้ารับ สถานการณ์ที่ไม่แน่ใจในระดับคงที่ จะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มย่อยคือกลุ่มที่ไม่ทราบข้อมูล และทราบข้อมูลของคนอื่น ๆ ว่ามีความกลัวที่ระดับ 75 เท่ากับตนเอง การรับรู้ข้อมูลของ ความกลัวจากเครื่องวัดที่มีเพิ่มบอก

ผลจากการทดลองในกลุ่มที่สร้างความไม่แน่ใจและความคลุมเครือในระดับคงที่ ผู้ เข้ารับการทดลองที่ไม่ทราบข้อมูลจะต้องการมีความสัมพันธ์เข้าร่วมกลุ่ม 69.0 และผู้เข้ารับ การทดลองที่ทราบข้อมูลคนอื่น ๆ เท่ากับตนเอง จะต้องการเข้าร่วมกลุ่ม 54.2 แสดงว่า จากการมีปฏิสัมพันธ์ และได้รับทราบข้อมูลจากคนอื่น ๆ ในระดับเดียวกันจะลดความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แต่ไม่ลดความต้องการมีความสัมพันธ์ ในกลุ่มที่เข้มไม่คงที่ แสดงความแตกต่างระหว่างเงื่อนไขเดียวกัน แต่แตกต่างกันในสถานการณ์ จากการทดลองทั้ง 6 กลุ่มย่อย พบว่า เงื่อนไข 4 ประการที่ผู้ทดลองจัดให้ สาบารถทำนาย ผลของความไม่แน่ใจได้โดยตรง ($p < .01$ จากการใช้ t -test) และพบว่ากลุ่มที่ ทราบว่าคนอื่น ๆ มีความกลัวในระดับสูงกว่าตัวเอง จะมีความต้องการรวมกลุ่มเพียง 51.19 ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มที่ทราบว่าคนอื่นมีความกลัวเท่ากับตัวเองที่มีการรวมกลุ่มถึง 79.6 ซึ่งเป็น ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ในเงื่อนไขเดียวกัน จากผลของ การทดลองครั้งนี้ไม่สามารถยอมรับสมมุติฐานที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบทางสังคมที่ว่า เมื่อ บุคคลทราบข้อมูลในลักษณะของความแปรเปลี่ยนไม่คงที่จากคนอื่น จะลดความต้องการรวมกลุ่ม มากกว่าภายใต้การจักรกระทำที่ทำให้บุคคลทราบข้อมูลจากคนอื่นในลักษณะคงที่ ซึ่งเจอรากได้ ให้เหตุผลอธิบายว่า ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับระดับอารมณ์ของคนอื่น ยังไม่เพียงพอที่จะ ลดการเปรียบเทียบในการจักรกระทำที่ไม่คงที่ โดยทั่วไประดับความไม่แน่ใจคงจะสูงเกินไป จึงไม่บรรลุลความเป้าหมาย หรือกลุ่มที่ได้รับทราบข้อมูลจากคนอื่นในลักษณะคงที่ที่มีความ ไม่แน่ใจในสิ่งที่ได้รับเพียงเล็กน้อย บางทีข้อมูลอาจพอเพียงสำหรับการเปรียบเทียบจึง ไม่มี อำนาจในการจักรกระทำตามจุดมุ่งหมาย

มีเหตุผลอื่น ๆ ที่สามารถอธิบายผลของการทดลองของ เจอราด คือ คนไม่เพียงแต่จะเปรียบเทียบระดับอารมณ์กับคนอื่น ๆ เท่านั้น แต่จะเปรียบเทียบความแปรเปลี่ยนไม่คงที่ด้วย การเปรียบเทียบเช่นนี้ทำให้บุคคลต้องการรวมกลุ่ม เพื่อให้ได้รับทราบข้อมูล และลดความไม่แน่ใจ คำขวัญจะเกิดขึ้นก่อนคำขวัญที่ได้รับทราบจากคนอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับทราบข้อมูลจากคนอื่น ๆ ในคำที่แตกต่างกัน จึงต้องการมีความสัมพันธ์รวมกลุ่มกับคนอื่น ๆ บุคคลจะต้องการตรวจสอบและประเมินผลตัวเอง และในกลุ่มที่ทราบว่าคนอื่นมีความกลัวในระดับต่ำกว่าตนเอง บุคคลจะต้องการมีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและได้รับการกำลังใจ และบุคคลจะลดความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม เมื่อสามารถลดความไม่แน่ใจ (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 14 - 21)

จากผลการวิจัยดังกล่าวมานี้สรุปได้ว่าเมื่อเกิดสถานการณ์กลุ่ม เครือขึ้นกับบุคคล บุคคลจะเกิดความไม่แน่ใจ และจะมีความต้องการรวมกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบและสำรวจการแสดงการตอบสนองทางอารมณ์ต่อสถานการณ์ดังกล่าวในระดับที่เหมาะสมโดยดูจากอารมณ์และพฤติกรรมของคนส่วนใหญ่

ความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

การศึกษาถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเพิ่มและการลด การมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกันของมนุษย์ ได้จัดกระทำโดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์ที่ได้รับการควบคุม ในการทดลองมากกว่าการสังเกตและการหาพฤติกรรมที่คนจะกระทำในการทดลองที่มีการควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือเหตุผลต่าง ๆ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเงื่อนไขของสถานการณ์ต่าง ๆ ระหว่างบุคคลต่อบุคคลที่ถูกวางเงื่อนไข และได้ศึกษาพฤติกรรมที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยต่อไปนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่เมื่อบุคคลแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว และเมื่อบุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มจะมีอะไรเกิดขึ้น มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เช่นไร และสถานการณ์ใดบ้างที่ทำให้บุคคลมีความต้องการรวมกลุ่มหรือปฏิเสธความต้องการรวมกลุ่ม

แซคเตอร์ ได้ศึกษาสาเหตุแห่งการมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคล ในปี ค.ศ. 1959 (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 8 citing Schachter. 1959 : unpagged) โดยเริ่มต้นค้นคว้าเงื่อนไขที่ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกัน จากการศึกษาประวัติบุคคลเป็นรายกรณี ในการแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนเคร่งศาสนา คนที่เคยอยู่บนเรืออัปปางและอาสาสมัครที่เข้ารับการทดลองให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว การทดลองเกี่ยวกับการอาสาสมัครอยู่อย่างโดดเดี่ยวของแซคเตอร์ ได้จัดกระทำโดยให้นักศึกษาอาสาสมัครได้รับเงินวันละ 10 ดอลลาร์ เพื่อให้ใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร และให้ปิดประตูซึ่งตัวเองอยู่ในห้องเป็นเวลา 2 - 8 วัน ในห้องทดลองมีเฉพาะเตียง เก้าอี้ แสงสว่างจากไฟฟ้า โต๊ะ ห้ามนำเอาวิทยุ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่นเข้าไปในห้องในระยะเวลาที่ต้องแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว นักศึกษาจะไม่ได้รับการติดต่อกับโลกภายนอกหรือผู้ทำการทดลองเลย ผลจากการอาสาสมัครแยกตัวอยู่คนเดียวในการทดลองของนักศึกษา 5 คน พบว่า อาสาสมัคร 1 คน เป็นลมในเวลาสองชั่วโมงครึ่งหลังจากการเข้าทดลอง และได้พยายามทุบประตูเพื่อที่จะออกมาภายนอก อีกสามคนที่อยู่ในห้องทดลองเป็นเวลา 2 วันนั้น นักศึกษาคนหนึ่งปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการทดลองอีกในขณะที่ยังอีก 2 คน ก็แสดงความไม่พอใจจากการถูกแยกตัวในการทดลอง นักศึกษาคนที่ 5 ที่สามารถแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้ถึง 8 วัน เปิดเผยว่าการถูกแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว ไม่ใช่สิ่งที่ดี ทำให้เขารู้สึกมีอาการทางประสาท และได้แสดงความยินดีที่ได้พบคนอื่น ๆ ในภายหลัง (Lander, Comp. 1973 : 10)

แซคเตอร์ ได้ทำการศึกษาร่วมจากนักโทษ ที่เคยได้รับการคุมขังอย่างโดดเดี่ยว (Lander. 1973 : 9 citing Schachter. 1973 : unpagged) พบว่า นักโทษคนหนึ่งในการคานักโทษหลายคนเปิดเผยว่า "ประสบการณ์จากการถูกขังเดี่ยว ทำให้ข้าพเจ้าพบว่า ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นมากที่สุดในชีวิต คือการถูกแยกตัว ให้อยู่เพียงลำพังคนเดียว" การอยู่ลำพังคนเดียวทำให้เกิดความเจ็บปวด วิตกกังวล และการขาดความสมบูรณ์ทางสังคมสามประการคือ

ประการแรก ทำให้ได้รับความทรมาน เพราะทำให้เกิดความเย็นชา ไม่รับรู้
เกิดความสับสนทางจิต คล้ายกับคนที่รับตัวโดยการหลบหนี และในที่สุดก็อาจจะทำให้
การปรับตัวบกพร่อง อาจถึงขั้นเป็นโรคจิตได้

ประการที่สอง การแยกตัวอยู่คนเดียว ทำให้คนมีแนวโน้มที่จะคิดฝันสร้างมโนภาพ
ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ขึ้น แทนการเปรียบเทียบสิ่งที่ป็นจริงทำให้การรับรู้และการมี
ความคิดเห็นหันไกลจากความป็นจริง

ประการที่สาม คนที่แยกตัวอยู่ตามลำพัง จะพยายามรักษาสภาพที่ตนเองต้องการ
ให้คงอยู่ตลอดเวลา โดยการหลีกเลี่ยง และแสดงความเย็นชาต่อสิ่งที่อยู่รอบตัว โดยจะ
จดจำเฉพาะประสบการณ์ที่เคยประสบมา และให้ความประทับใจในอดีต

ในปี ค.ศ. 1947 เดวิส ได้ศึกษาผลของการแยกตัวเด็กออกจากสังคมสองราย
(Secord and Backman. 1964 : 554 citing Davis. 1947 : unpagcd) พบว่า
เมื่อให้มารดาเก็บทารกแยกกันอยู่ตามลำพังในระยะแรกของชีวิต โดยที่ทารกจะได้รับการ
เลี้ยงดูเฉพาะ เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดเท่านั้น ผลที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นอีกเป็นเวลา 6 ปี ปรากฏว่า
เด็กทั้งสองคนมีลักษณะปัญญาอ่อน ไม่มีความสามารถในการพูด มีการปรับตัวคล้ายเด็กทารก
โดยแสดงอาการกลัวคนแปลกหน้า ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ ในที่สุดเด็ก
หนึ่งคนก็เสียชีวิต และเด็กอีกคนหนึ่งก็พัฒนาการผิดปกติ

นักการศึกษาได้ทำการศึกษาเด็กในสถานเลี้ยงดู เพื่อวิเคราะห์ความเจริญทางกาย
และพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก (Secord and Backman. 1964 : 554 citing
Spitz. 1945, 1946 ; Spitz & Wolf. 1946 ; Dennis & Najarian.
1957 : unpagcd) พบว่า เด็กเป็นจำนวนมากที่ใช้ชีวิตอยู่ในสถานเลี้ยงดูเป็นเวลานาน
มีปัญหาทางพฤติกรรมมาก เด็กเหล่านี้จะต้องการความรัก ความสนใจ และมีลักษณะก้าวร้าว
มีพัฒนาการด้านสติปัญญาไม่ปกติ พูดได้ช้า และจากการศึกษาของ โกลด์ฟาร์บ เกี่ยวกับ
ความสามารถทางสติปัญญาของเด็กที่อยู่ในสถานเลี้ยงดูเดียวกัน (Secord and Backman.
1964 : 554 citing Goldfarb. 1943 a, 1943 b : unpagcd) พบว่า

เด็กกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในสถานเลี้ยงลูกกำพร้า แต่เคยใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวมาก่อนในระยะแรกของชีวิต ไม่มีลักษณะความผิดปกติทางสติปัญญา แต่อีกกลุ่มหนึ่งไม่เคยใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวมาก่อน มีความผิดปกติทางสติปัญญา จากการวิจัยและผลที่ปรากฏ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์พื้นฐานในครอบครัว เป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาขึ้น

โบลบี ได้ศึกษาสาเหตุที่เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาว่า เนื่องมาจากการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Secord and Backman. 1964 : 554 citing Bowlby. 1952, 1960, Rodl & Wineman. 1951 ; Glueck. 1950 : unpagged) และจากการศึกษาของลีเมอร์ส เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรมของอาชญากร (Lemert. 1972 : 142 - 143) พบว่า การก่ออาชญากรรมของบุคคลสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่มีการหย่าร้าง และทอดทิ้งให้บุคคลแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว ขาดความรัก ขาดความอบอุ่น การถูกแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวเป็นการเสริมแรงและกระตุ้นให้บุคคลก่ออาชญากรรม การถูกทอดทิ้งและถูกแยกตัวออกจากสังคมเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสวงหาโอกาสที่จะมีการยอมรับจากกลุ่ม ที่สามารถช่วยให้คลายความหึงเหี่ยวจากสภาพที่เป็นอยู่ ดังนั้นบุคคลจึงแสดงพฤติกรรมยอมรับในสิ่งที่สังคมปฏิเสธ เช่น การดื่มสุรา การติดยาเสพติด หรือการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ

จากการศึกษาของ คลินาร์ด เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้นิยมสุขภาพจิตผิดปกติ (Clinard. 1968 : 32 - 33) พบว่าบุคคลที่มีอาการซึ่งแสดงให้เห็นว่าสุขภาพจิตเสื่อมในระยะเริ่มแรกจะมีการแยกตัวเองออกจากการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ไม่ยอมรับรู้อาพความเป็นจริง ไม่สามารถตัดสินใจได้ ควบคุมการทำงานทางค่านิยมไม่ได้ เหมือนกับในภาวะปกติ และอาการที่ติดตามมาคือ การเกิดประสาหลอน ภาพลวงตา ไร้ภาษามือ โครงสร้างการร่ำร่ำ ย่ำคิดย้ำทำ หรือปรับตัวโดยการหลบหนีจากสังคม และฆ่าตัวตายในที่สุดจากการศึกษาของคลินาร์ดนี้ เป็นข้อสังเกตประการหนึ่งที่จะได้นำมาพิจารณาพฤติกรรมของมนุษย์ว่า การแยกตัวอยู่โดดเดี่ยวไม่ใช่สิ่งผิดปกติ แต่การแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวอาจนำไปสู่การปรับตัวที่ผิดปกติ หรืออาจเป็นสัญลักษณ์ของความผิดปกติก็ได้

จากผลการทดลองและการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นการอธิบายให้ทราบว่าในชีวิตจริงของมนุษย์นั้นการแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยวอาจทำให้เกิดความผิดปกติทางอารมณ์ ทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกกลัว ซึ่งเป็นการสนับสนุนแนวคิดที่ว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีชีวิตรวมกลุ่มกัน เพื่อรักษาความสมดุลในชีวิต

โรทแมน ได้ศึกษาถึงประโยชน์ของการที่มนุษย์มีการรวมกลุ่มกันและได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้ ความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่รวมกลุ่มกัน ทุกคนมีเหตุผลและมีความต้องการในลักษณะต่างกัน ทั้งในสิ่งที่จะสนองความต้องการทางร่างกายและเหตุผลอื่น ๆ การศึกษาถึงความต้องการรวมกลุ่มกันของมนุษย์ จะทำให้ทราบเงื่อนไขเกี่ยวกับความต้องการรวมกลุ่ม (Lander. 1973 : 4)

การมีความสัมพันธ์โดยการอยู่รวมกันของมนุษย์ เป็นลักษณะสำคัญที่ปรากฏและอธิบายได้โดยมีเหตุผลสนับสนุนสองประการดังต่อไปนี้ ประการแรกมนุษย์มีการรวมกันเป็นกลุ่มในกลุ่มจะสร้างเป้าหมายร่วมให้เกิดขึ้น ซึ่งเป้าหมายร่วมกันจะเกิดจากความคิดของแต่ละบุคคล เป็นการรวมพลังความคิดที่สำคัญ เช่นในการแก้ปัญหาและในการทำงานร่วมกัน แต่ละคนจะมีการแลกเปลี่ยนความคิด ความสามารถในกลุ่ม ซึ่งให้ผลดีและมีประสิทธิภาพดีกว่าการอยู่เพียงลำพัง ประการที่สอง ความพึงพอใจบางประการของมนุษย์ จะบังเกิดขึ้นเฉพาะในขณะที่มีมนุษย์มีการปฏิสัมพันธ์กัน เช่น ความรู้สึกที่เกี่ยวกับมิตรภาพ ตำแหน่งในสังคม ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องการรวมกลุ่มกับบุคคลอื่น ๆ

การศึกษาของเฟสคิงเจอร์ เปปีโตน และนิวโคม ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่สมาชิกมารวมกลุ่มกันว่า (Lander. 1973 : 4 citing Festinger, Pepitone and Newcomb. n.d. : unpagged) เป็นการสนองความพึงพอใจ บุคคลจึงรวมกลุ่มกันเพื่อให้เกิดความเห็นพ้องกัน ในเรื่องของการจัดตำแหน่ง การช่วยเหลือ และการแสดงออกในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน มีพฤติกรรมหลายชนิดที่บุคคลยังปฏิบัติเมื่อได้เข้าร่วมกลุ่ม

พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นการแสดงถึงความป่าเถื่อน เช่น การพุดหยาบคาย การมั่วร้าย และอื่น ๆ มติของกลุ่มจะทำให้บุคคล กระทำตามที่ตนเองต้องการแสดงออกได้ไม่หมด เนื่องจากต้องการการยอมรับจากสมาชิกในกลุ่ม

เฟสติงเจอร์ ได้อธิบายเกี่ยวกับความต้องการรวมกลุ่มกัน ในข้อขยายของการเปรียบเทียบทางสังคมว่า แรงขับที่สำคัญในการรวมกลุ่มกันของบุคคล คือการประเมินผลตัวเองกับความคิดเห็นของกลุ่ม เมื่อบุคคลได้เข้าร่วมในกลุ่ม บุคคลจะได้ทราบสิ่งที่ถูก ผิด ดี และไม่ดี ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กลุ่มได้สร้างข้อตกลงขึ้น ซึ่งอาจเป็นเงื่อนไขที่สร้างขึ้นชั่วคราว หรือถาวรในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน (Linder. 1973 . 5 citing Festinger. n.d. : unpagod)

เฟสติงเจอร์ ริกเคน แชคเตอร์ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคล (Linder. 1973 . 6 citing Festinger, Riecken, and Schachter. n.d. : unpagod) พบว่า มนุษย์รวมกลุ่มกันเพื่อที่จะพยายามยืนยันหลักการ และความเชื่อที่ตนเองมีต่อสิ่งต่าง ๆ ให้ปรากฏชัด และเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ เป็นการทำให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง และจากการศึกษาของ แอทคินสัน และเฟรนช์ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคล (Atkinson. 1958 : 863) ได้ศึกษาในเรื่องการรวมกลุ่มกันของบุคคล ข่าวลือ ผลของความเจ็บปวด และการทำสังคมนิติ เป็นการวิเคราะห์ในลักษณะลำดับขั้นของการมีความต้องการรวมกลุ่มมากกว่าการศึกษาสาเหตุของการมีความสัมพันธ์

การศึกษาของ แรคคอฟ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ความต้องการประเมินผลตนเองทำให้บุคคลต้องพิจารณาความเห็นที่เกิดจากกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดลอง 480 คน เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยมินนิโซตา ได้ถูกจัดกระทำโดยการสุ่มเข้ากลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 25 - 30 คน หลังจากได้กรอกรายละเอียดต่าง ๆ ในแบบสอบถามแล้ว นักศึกษาจะถูกขอร้องให้อ่านบทความซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับรายจ่ายของนักศึกษา ซึ่งเป็นค่าบำรุงการศึกษาที่นักศึกษาจะต้องจ่ายให้กับรัฐ ในปี ค.ศ. 1970 เมื่อนักศึกษาได้อ่านบทความแล้วก็จะได้รับ

คาดว่า ใครควรจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับคำวิจารณ์การศึกษานี้ รัฐหรือประชาชน
ผู้ทดลองต้องการให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น โดยให้มีโอกาสเลือกที่จะอภิปรายร่วมกับ
คนอื่น ๆ ในกลุ่มย่อยประมาณ 6 - 8 คน ที่นักศึกษาชอบ ซึ่งนักศึกษาต้องตอบคำถาม
เกี่ยวกับการอาสาสมัครที่จะอภิปรายกลุ่ม 4 ข้อคือ 1) ขาดเจ้าของการที่จะอภิปรายกลุ่ม
มาก และแสดงความต้องการจะอภิปรายให้เลือกที่จะอภิปรายกลุ่มตามข้อ 2, 3 หรือ 4
2) กลุ่มที่ได้แสดงความคิดเห็นในลักษณะที่มีเหตุผลน้อยกว่าความคิดของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
คือความคิดเท่ากับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) ความคิดเห็นจากกลุ่มที่เป็นนักศึกษาระดับ 2 ของ
มหาวิทยาลัยเท่ากับระดับของกลุ่มตัวอย่าง 4) ความเห็นจากผู้อำนวยการ ได้แก่
นักเศรษฐศาสตร์ ประธานสภามหาวิทยาลัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผลของการทดลอง
ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ถูกขอร้องให้แสดงความคิดเห็นต้องการเข้าร่วมกลุ่มมากกว่ากลุ่มที่
ไม่ได้ถูกขอร้องให้แสดงความคิดเห็น และจากการศึกษาพบว่า แรงผลักดันจากกลุ่มทำให้
บุคคลเกิดการคล้อยตามในขณะที่บุคคลเข้าไปมีความสัมพันธ์ เพราะบุคคลเกิดการเปรียบเทียบ
จากกลุ่ม และจากการเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับทราบความคิดเห็น และไม่ทราบความคิดเห็น
ของคนอื่น พบว่า กลุ่มที่ไม่ทราบข้อมูลต้องการรวมกลุ่มมาก เพราะต้องการเหตุผล กลุ่มที่
ทราบข้อมูลจากผู้อำนวยการ ต้องการรวมกลุ่มน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับทราบข้อมูลที่อยู่ในระดับ
ต่ำกว่าความคิดเห็นของตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และจากเหตุผล
ที่พบในการรวมกลุ่มคือ เพื่อต้องการประเมินผลการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์ของตนเอง
กับคนอื่น ๆ ต้องการสร้างความสนุกสนาน ต้องการแสดงความคิดเห็นให้คนอื่นยอมรับ
ต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ต้องการปฏิบัติตนให้เป็นพลเมืองดีของสังคม กลุ่มที่ต้องการ
รวมกลุ่มสูง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องการมีการเปรียบเทียบทางสังคมสูงกว่ากลุ่ม
ที่ไม่ต้องการรวมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จากผลการทดลองดังกล่าวมานี้
แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความต้องการรวมกลุ่มกันเพื่อประเมินความคิดเห็นของตนเอง

(Gartwright and Zander. 1968 : 110 - 113 citing Radloff. n.d. :
unpaged)

จากการศึกษา และผลงานการวิจัยดังกล่าวมาแล้วนี้ แสดงให้เห็นว่าโดยลักษณะธรรมชาติแล้วมนุษย์มีแนวโน้มที่จะรวมกลุ่มกัน ยังไม่มีข้อสรุปเกี่ยวกับการที่มนุษย์แยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว เป็นแต่เพียงการตั้งข้อสังเกตที่คลุมเครือ แต่สิ่งที่ปรากฏชัดคือมนุษย์แสวงหาการอยู่รวมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประสบปัญหา หรืออยู่ในภาวะที่เกิดความกลัวและในสถานการณ์คลุมเครือ ที่ต้องการความแน่ใจในการกระทำบางประการ ลักษณะการรวมกลุ่มของมนุษย์จะปรากฏชัด

สมมุติฐานในการศึกษา

จากทฤษฎีและผลการวิจัยที่ได้อ่าน สามารถตั้งเป็นสมมุติฐานได้ดังนี้

1. ความกลัวและสถานการณ์มีอิทธิพลร่วมกันต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคล
2. ระดับความกลัวต่างกันจะทำให้ความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลต่างกัน
3. สถานการณ์ต่างกันจะทำให้บุคคลต้องการ เข้าร่วมกลุ่มต่างกัน
4. บุคคลที่มีระดับความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์ต่างกันจะมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มต่างกัน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนิสิตชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2522 ซึ่งเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวนทั้งสิ้น 80 คน เป็นชาย 40 คน หญิง 40 คน และสุ่มตัวอย่างที่เลือกมาได้ใส่ กลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ด้วยวิธีจับสลากโดยมีเพศชายและหญิงจำนวนเท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทดลอง ประกอบด้วย

1.1 เครื่องช็อคไฟฟ้า เพื่อเร้าให้บุคคลเกิดความกลัวมาก

1.2 ห้องทดลอง ในการทดลองครั้งนี้ใช้ห้องทดลอง 3 ห้อง จัดเป็น ห้องทดลองในการสร้างสถานการณ์ให้เกิดความกลัว 1 ห้อง จัดเป็นห้องทดลองที่ไม่ได้สร้าง สถานการณ์ให้เกิดความกลัว 1 ห้อง และจัดเป็นห้องสำหรับการออกแบบทดสอบความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มก่อนเข้ารับสภาวะการทดลองในห้องทดลองอีก 1 ห้อง

1.3 บทความชี้แจงในสภาวะการทดลอง ซึ่งผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับในแต่ละสภาวะการทดลอง 4 บทความดังนี้

1.3.1 บทความที่ชี้แจงในสภาวะการทดลองให้เกิดความกลัวน้อยใน สถานการณ์กลุ่มเครือ

1.3.2 บทความชี้แจงในสภาวะการทดลองให้เกิดความกลัวน้อยใน สถานการณ์ปรทฤษฎี

1.3.3 บทความที่ชี้แจงให้เกิดความกลัวมากในสถานการณ์คลุมเครือ

1.3.4 บทความที่ชี้แจงให้เกิดความกลัวมากในสถานการณ์ปรากฏชัด

รายละเอียดของบทความชี้แจงในแต่ละสภาวะการทดลองแสดงไว้ในภาคผนวก

1.4 บุคคลที่เข้าร่วมในการดำเนินการทดลอง เป็นชาย 1 คน โดยเข้าร่วมการทดลองในฐานะแพทย์สมมุติ ในสภาวะการทดลองที่เราให้ผู้เข้าร่วมรับการทดลอง เกิดความกลัวมาก

1.5 อุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้สร้างสถานการณ์ในสภาวะการทดลองได้แก่

1.5.1 เสื้อคลุมสีขาวของแพทย์ เพื่อให้แพทย์สมมุติสวมในสภาวะการทดลองที่เราให้ผู้เข้าร่วมรับการทดลอง เกิดความกลัว

1.5.2 สลากที่กำหนดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมรับการทดลอง เข้ารับสภาวะการทดลองที่แตกต่างกัน

1.5.3 สลากกำหนดนัดหมายให้ผู้เข้าร่วมรับการทดลองมารับการทดลองภายหลังจากการรับทราบสภาวะการทดลองที่จะได้รับ

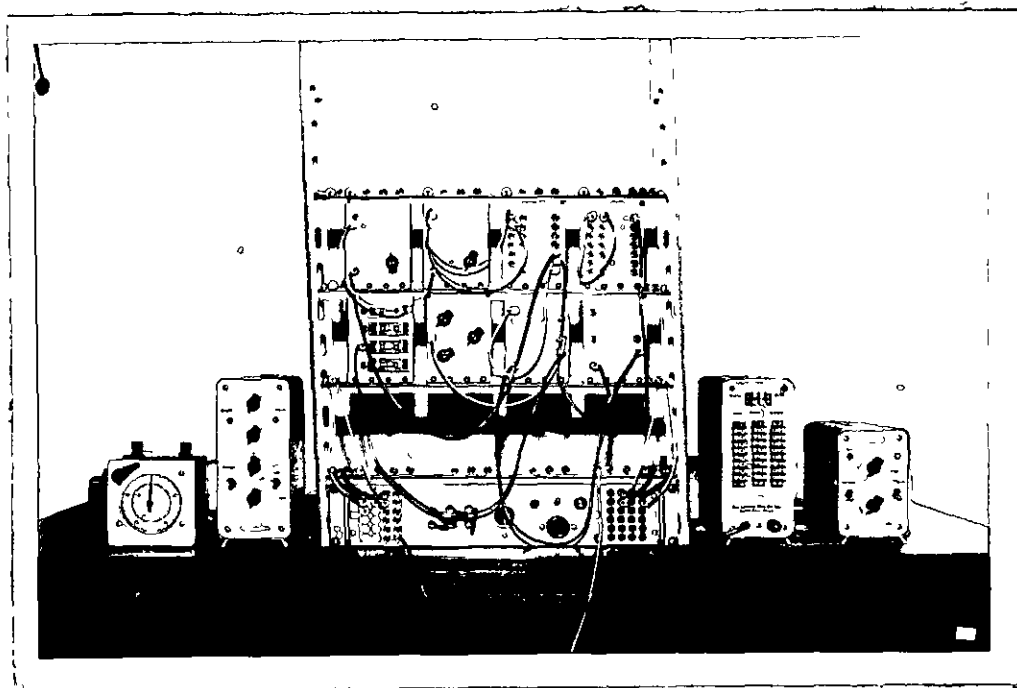
2. แบบทดสอบความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคล

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องช็อคไฟฟ้า เพื่อเราให้บุคคลเกิดความกลัวมาก คัดแปลงจากการทดลองของแซคเตอร์ ซึ่งทำการทดลองให้บุคคลเกิดความกลัวโดยใช้เครื่องช็อคไฟฟ้าเป็นเครื่องเรา (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 1 - 19) เครื่องช็อคไฟฟ้านี้

ได้รับความช่วยเหลือในการจัดหาและการให้คำปรึกษาจาก ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวิพันธ์ โสภนะพันธุ์ เครื่องช็อคไฟฟ้าเหล่านี้ได้จัดตั้งไว้ในห้องทดลองของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาพประกอบ 1 เครื่องชดไฟฟ้าในห้องทดลอง

2. ห้องทดลอง ใช้ห้องทดลอง ของสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ช่วยเหลือในการจัดเตรียมห้องทดลองจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก คาอุไร

3. บทความชี้แจงในสภาวะการทดลองต่าง ๆ 4 บทความ บทความนี้สร้างและ คัดแปลงจากแนวความคิดของแซคเตอร์ ในการทดลอง เกี่ยวกับอิทธิพลของความกลัวที่มีต่อ ความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล (Freedman, Carlsmith and Sears. 1971 : 1 - 19) และสร้างสถานการณ์เงื่อนไขในลักษณะที่มีความคลุมเครือและปรากฏจากทฤษฎี และการวิจัยต่าง ๆ โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้อำนวยการงานจิตวิทยาสังคม เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คงเดือน พันธมนาวิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมเพชร นัทรสุกุล อาจารย์ พรรณพิศ วาณิชยการ และนิสิตชั้นปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2521 จำนวน 2 คน

4. สลาก

4.1 สลากกำหนดโอกาสการเข้ารับการทดลอง

สลาก กำหนดโอกาสให้ผู้เข้ารับการทดลอง เข้ารับสภาวะการทดลองที่ แยกต่างกัน 80 อัน โดยแบ่งสลากเป็น 4 ประเภท ตามสภาวะการทดลอง 4 สภาวะการ ทดลองแต่ละประเภทมีสลาก 20 อัน สำหรับผู้เข้ารับการทดลองที่เป็นชาย 10 อัน หญิง 10 อัน รวมสลากทั้งหมดสำหรับนิสิตชาย 40 อัน นิสิตหญิง 40 อัน

4.2 สลากกำหนดนัดหมาย

สลากกำหนดนัดหมายให้ผู้เข้ารับการทดลองมารับการทดลองภายหลังจาก การรับทราบสภาวะการทดลองที่จะได้รับในวันจันทร์ที่ 2 และวันอังคารที่ 3 กรกฎาคม 2522 เวลา 9.00 น. - 10.00 น. เวลา 10.00 น. - 11.00 น. เวลา 11.00 น. - 12.00 น. จำนวน 80 สลาก

5. แบบทดสอบความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบความต้องการ**เข้าร่วมกลุ่ม**ของบุคคลซึ่งผู้วิจัยได้
ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความต้องการ**เข้าร่วมกลุ่ม**ของบุคคล
ในสภาวะการณ์ที่แตกต่างกันคือ สภาวะการณ์ที่บุคคลเกิดความกลัวต่างกัน และสภาวะการณ์
ที่บุคคลได้รับสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันสองสถานการณ์คือ สถานการณ์คลุมเครือ และ
สถานการณ์ปรากฏชัด

5.2 นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาในข้อ 4.1 มาพิจารณาเห็นว่าเมื่อบุคคล
จะต้องเข้ารับสภาวะการทดลองสภาวะหนึ่ง บุคคลจะมีความต้องการ**เข้าร่วมกลุ่ม**มากหรือน้อย
เพียงใด โดยศึกษาจากความต้องการที่จะแสดงการปฏิสัมพันธ์ทางด้านพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกัน
หรือเป็นการแสดงทัศนคติ ความรู้สึก ความปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือประเมินผล
การแสดงความรู้สึก อารมณ์ และความคิดเห็นของตนเองต่อวัตถุ หรือสถานการณ์ที่มาไว้ใน
สภาวะต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อแสวงหาโอกาสที่จะลดความกลัว ลดความไม่แน่ใจที่มีต่อวัตถุหรือ
สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เราและเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ หรือเกิดความรู้สึก
ไม่แน่ใจ การ**เข้าร่วมกลุ่ม**นี้ศึกษาสองลักษณะคือ ความต้องการ**เข้าร่วมกลุ่ม**หรือการมีความ
ต้องการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ กับการปฏิเสธการ**เข้าร่วมกลุ่ม** หรือการไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับ
คนอื่น ๆ แล้วสร้างเป็นแบบทดสอบขึ้น 25 ข้อ

5.3 นำแบบทดสอบนี้ไปให้ผู้ชำนาญการพิจารณาแก้ไข

5.4 นำแบบทดสอบนี้ไปทำการทดสอบกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2521 จำนวน 100 คน
เพื่อนำไปหาความน่าจำแนกรายข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบ

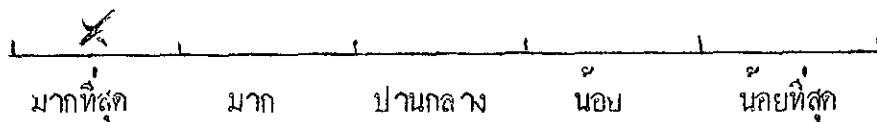
แบบทดสอบนี้เป็นแบบมาตรา การจัดอันดับจากมากไปหาน้อย ทั้งแสดง เป็นหัวอย่างดังนี้

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้รอบคอบ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความเห็นด้วย
ขากน้อยเพียงใด ให้ (X) ลงในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าต้องการไปชมภาพยนตร์กับคนรักของข้าพเจ้า

แสดงว่าท่านต้องการ ไปชมภาพยนตร์กับคนรักของท่านมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบ คำตอบที่ผู้ตอบเลือกจะให้คะแนนถ่วงน้ำหนักกับการเลือก
จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ในสองลักษณะคือ คำถามที่เป็นประโยคบอกเล่าจะให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1
และคำถามที่เป็นประโยคปฏิเสธให้คะแนน 1, 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ คำถามที่เป็นประโยคบอกเล่า
ได้แก่ข้อ 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 18 และคำถามที่เป็นประโยคปฏิเสธได้แก่ข้อ 1, 3, 4, 10, 11, 12,
14, 15, 17

การตรวจสอบคุณภาพรายข้อ

เมื่อนำแบบทดสอบความพึงพอใจการเข้าร่วมกลุ่มที่สร้างขึ้น 25 ข้อไปทำการทดสอบกับ
นักศึกษา 100 คนแล้ว ก็ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเป็นรายข้อดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนความของนักศึกษาและรวมคะแนนของแต่ละคน

2. นำมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Product moment (บุญเจิด วิทยุโณนันทพงษ์ 2521 :123) และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 จำนวน 16 ข้อ ข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 ข้อ ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบนี้มีความแม่นยำของรายข้อสูงพอที่จะใช้เป็นแบบทดสอบในการศึกษาครั้งนี้ได้

การดำเนินการทดลอง

การทดลองได้ดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 เพื่อเข้ารับการสภาวะการทดลองในแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับการ เวิร์ให้เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

กลุ่มที่ 2 ผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับการ เวิร์ให้เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรากฏชัด

กลุ่มที่ 3 ผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับการ เวิร์ให้เกิดความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ

กลุ่มที่ 4 ผู้เข้ารับการทดลองจะได้รับการ เวิร์ให้เกิดความกลัวมากในสถานการณ์ปรากฏชัด

2. วิเคราะห์ความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล

ให้ผู้เข้ารับการทดลองตอบคำถามในแบบทดสอบความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนการเข้ารับการทดลอง ในห้องที่จัดให้สำหรับการตอบแบบทดสอบ

3. ขั้นตอนผู้เข้ารับการทดลอง เข้ารับสภาวะการทดลอง

ให้ผู้เข้ารับการทดลองแต่ละคนที่ตอบแบบทดสอบความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มแล้วจับสลากเพื่อเข้ารับสถานการณ์ในการทดลอง 1 สลาก

4. ขั้นสร้างสถานการณ์

เมื่อผู้เข้ารับการทดลองแต่ละคนเข้าไปในห้องทดลองตามโอกาสที่เลือกไว้ในสไลด์แล้ว จะได้รับทราบสถานการณ์ตามที่ไต่จัดไว้ให้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นการทดลองจนถึงการทดลอง ใช้เวลาทดลองประมาณคนละ 30 นาที โดยดำเนินการทดลองครั้งละคนในสถานการณ์ 4 สถานการณ์ที่จัดในแต่ละสภาวะการทดลองต่อไปนี้

4.1 ขั้นชี้แจงก่อนการทดลอง เมื่อนิสิตเข้าไปในห้องทดลองแล้วจะได้รับคำชี้แจงที่แตกต่างกันในแต่ละสภาวะการทดลอง เพื่อสร้างสถานการณ์เงื่อนไขที่แตกต่างกันดังนี้

4.1.1 สถานการณ์ที่มีความคลุมเครือ

กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 ในสถานการณ์ที่มีความคลุมเครือได้รับคำชี้แจงดังนี้ "นิสิตจะได้เข้าร่วมในการทดลองตามคำชี้แจงในบทความที่ผู้ทดลองจะจัดให้ เมื่ออ่านบทความชี้แจงแล้ว จะไม่เปิดโอกาสให้ถามคำถามใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้ทดลองจะให้คำตอบเมื่อได้ดำเนินการทดลองสิ้นสุดลง"

4.1.2 สถานการณ์ที่ปราศจากข้อขัด

กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 ในสถานการณ์ที่ปราศจากข้อขัดได้รับคำชี้แจงดังนี้ "นิสิตจะได้เข้าร่วมในการทดลองตามคำชี้แจงในบทความที่ผู้ทดลองจะจัดให้เมื่ออ่านบทความชี้แจงแล้ว หากนิสิตมีความสงสัยไม่เข้าใจให้ถามได้"

4.2 ขั้นรับสภาวะการทดลองในห้องทดลอง

4.2.1 สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์คลุมเครือ

ผู้ทดลองได้จัดให้ผู้เข้ารับการทดลองเข้าไปในห้องทดลองที่ปราศจากอุปกรณ์ใด ๆ และให้อ่านบทความชี้แจงการทดลองภายหลังจากการรับฟังคำชี้แจงจากผู้ทดลอง

4.2.2 สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์ปราศจากข้อขัด

ผู้ทดลองได้จัดให้ผู้เข้ารับการทดลองเข้าไปในห้องทดลองที่ปราศจากอุปกรณ์ใด ๆ และให้อ่านบทความชี้แจงการทดลอง ภายหลังจากการรับฟังคำชี้แจงจากผู้ทดลอง

4.2.3 สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมากในสถานการณ์คลุมเครือ
 ผู้ทดลองได้จัดให้ผู้เข้ารับการทดลอง เข้าไปในห้องทดลองที่มี
 เครื่องช็อคไฟฟ้า พร้อมทั้งมีแพทย์สมมุติประจำอยู่ในห้องทดลอง และให้อ่านบทความที่แจ้งการทดลอง
 ภายหลังการรับฟังคำชี้แจงจากผู้ทดลอง

4.2.4 สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมากในสถานการณ์ปรากฏชัด
 ผู้ทดลองได้จัดให้ผู้เข้ารับการทดลอง เข้าไปในห้องทดลองที่มี
 เครื่องช็อคไฟฟ้า พร้อมทั้งมีแพทย์สมมุติประจำอยู่ในห้องทดลองและให้อ่านบทความที่แจ้งการทดลอง
 ภายหลังการรับฟังคำชี้แจงจากผู้ทดลอง

4.3 ขั้นรับสภาวะการทดลองโดยการอ่านบทความ
 ผู้ทดลองได้แจกบทความที่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองให้ผู้เข้ารับ
 การทดลองจะได้รับในสภาวะการทดลองที่ได้เลือกไว้ตามสลับ

4.4 ขั้นรับสภาวะการทดลองภายหลังการอ่านบทความ
 ผู้เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่มจะได้รับการตอบสนองแตกต่างกันคือ

4.4.1 ในสถานการณ์คลุมเครือ
 กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับคำชี้แจง หรือการตอบข้อซักถาม

ใด ๆ ทั้งสิ้น

4.4.2 ในสถานการณ์ปรากฏชัด
 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 ได้รับคำชี้แจง และการตอบข้อซักถามจาก
 ผู้เข้ารับการทดลองที่มีความสงสัย ในสภาวะการทดลองที่จะได้รับ ตามรายละเอียดในบทความ
 ผู้ทดลองได้ชี้แจงตามรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก

4.5 ขั้นวัดความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล
 ผู้เข้ารับการทดลองตอบคำถามในแบบทดสอบความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม
 ของบุคคล ภายหลังการเข้ารับสภาวะการทดลอง ภายในห้องทดลองตามโอกาสที่เลือกได้
 แบบทดสอบความต้องการเข้าร่วมกลุ่มนี้เป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้วัดความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม
 ของบุคคลก่อนการทดลอง

4.6 ขั้นควบคุมการดำเนินการทดลองไม่ให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนเมื่อนิสิตตอบแบบวัดความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแล้ว ผู้ทดลองชี้แจงให้นิสิตทราบว่า การดำเนินการทดลองจะจัดกระทำหลังจากวันนั้น ซึ่งนิสิตจะมีโอกาสเข้ารับการทดลองตามวันเวลาที่นักหมายไว้ในสลากที่นิสิตเลือกได้ 1 สลาก ผู้ทดลองเอาสลากกำหนดนัดหมายให้นิสิตเลือกเพียง 1 สลาก ซึ่งกำหนดนัดหมายในวันเวลาที่ผู้เข้ารับการทดลองทั้ง 80 คน ได้เข้ารับสถานการณ์ในห้องทดลองตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสิ้นสุดการทดลองทุกคน ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้นิสิตนำเรื่องราวจากสถานการณ์ซึ่งได้รับในห้องทดลองไปเปิดเผยให้นิสิตคนอื่น ๆ ทราบ ซึ่งจะเกิดผลเสียแก่ความสมจริงในสถานการณ์ที่ผู้ทดลองสร้างขึ้น

4.7 ขั้นชี้แจงและเปิดเผยความจริง

หลังจากการทดลองแต่ละกลุ่มเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ทดลองพบนิสิตตามวันเวลาที่นัดไว้ว่าจะมีการทดลองตามคำชี้แจงในบทความ เพื่อเปิดเผยความจริงในการทดลองและขอขอบคุณในความร่วมมือ

5. การจัดการกระทำกับข้อมูล

5.1 ตรวจให้คะแนนผลของการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

5.2 นำคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกไปลบออกจากคะแนนในการทดสอบครั้งหลัง

5.3 นำคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังมาตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองมิติ (two way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หากอ่านาจำแนกรายข้อโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Product Moment จากสูตร (บุญเชิด วิทยุโณนันทพงษ์ 2521 : 123)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

2. การเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองมิติ (two way ANOVA) จากสูตร (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 265 - 272)

$$F = \frac{MS}{MS_{error}}$$

เมื่อ	F	แทน	F - test (F - distribution)
	MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง
	MS _{error}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนเฉลี่ยกำลังสอง

Source	df	SS	MS	F
A	I - 1	SS _A	MS _A	MS _A / MS _W
B	J - 1	SS _B	MS _B	MS _B / MS _W
AB	(I-1)(J-1)	SS _{AB}	MS _{AB}	MS _{AB} / MS _W
Within cells	IJ (n-1)	SS _W	MS _W	

$$SS_A = \sum_{i=1}^I \frac{\left(\sum_{j=1}^J \sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{n_j} - \frac{\left(\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{nIJ}$$

$$SS_B = \sum_{j=1}^J \frac{\left(\sum_{i=1}^I \sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{nI} - \frac{\left(\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{nIJ}$$

$$SS_{AB} = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \frac{\left(\sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{n} - SS_A - SS_B - \frac{\left(\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{nIJ}$$

$$SS_W = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \sum_{k=1}^n X_{ijk}^2 - \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^J \frac{\left(\sum_{k=1}^n X_{ijk} \right)^2}{n}$$

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี Studentized q - Statistic
จากสูตร (บุญเชิด วิทยโพนนันทพงษ์ 2521 : 113)

$$q = \frac{\bar{X}_{\text{largest}} - \bar{X}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

$$\bar{X}_{\text{largest}} = \text{ค่าเฉลี่ยสูงสุด}$$

$$\bar{X}_{\text{smallest}} = \text{ค่าเฉลี่ยต่ำสุด}$$

$$MS_{\text{error}} = MS_w$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัว ยกกำลังสอง
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
r	แทน	ช่วงห่างระหว่างคะแนน
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง
df	แทน	ระดับของชั้นแห่งความอิสระ
MS	แทน	ค่ากำลังสองเฉลี่ย
F	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาใน $F - distribution$
q	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตของการแจกแจงแบบ q
$*$	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลั้วมากปรากฏชัด	แทน	มีความกลั้วมากในสถานการณ์ปรากฏชัด
กลั้วมากคลุมเครือ	แทน	มีความกลั้วมากในสถานการณ์คลุมเครือ
กลั้วน้อยปรากฏชัด	แทน	มีความกลั้วน้อยในสถานการณ์ปรากฏชัด
กลั้วน้อยคลุมเครือ	แทน	มีความกลั้วน้อยในสถานการณ์คลุมเครือ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลระหว่างกลุ่มทดลอง

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลระหว่างกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ครั้งนี้ทำการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (two way ANOVA) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลระหว่างกลุ่มทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างความกลัว	1	2668.05	2668.05	31.89*
ระหว่างสถานการณ์เงื่อนไข	1	140.45	140.45	1.68
การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างความกลัวและ สถานการณ์เงื่อนไข	1	26.45	26.45	.32
ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน	76	6359	83.67	

$$F_{.05} (1, 76) = 3.98$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความกลัวต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม แสดงว่าบุคคลที่มีความกลัวต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มต่างกัน ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อที่ 2 แก่บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน จะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานข้อที่ 3 และความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน

การวิเคราะห์ครั้งนี้ทำการทดสอบโดยใช้ Studentized q - Statistic

ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลในแต่ละกลุ่ม การทดลอง

กลุ่มการทดลอง	$\bar{X}$	กลัวมากปรากฏชัด 15.2	กลัวมากคลุมเครือ 11.4	กลัวน้อยปรากฏชัด 2.5	กลัวน้อยคลุมเครือ 1.0
กลัวมากปรากฏชัด	15.2	—	3.8	12.7*	14.2*
กลัวมากคลุมเครือ	11.4		—	8.9*	10.4*
กลัวน้อยปรากฏชัด	2.5			—	1.5
กลัวน้อยคลุมเครือ	1.0				—
r		1	2	3	4
q .05 (r, 75)			2.83	3.40	3.74
$\sqrt{83.67/20}$ q .05 (r, 75)			5.80	6.97	7.66

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 ปรากฏว่า กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรอทสูง ($\bar{X} = 15.2$) มีคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างจากกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูง ($\bar{X} = 2.5$) และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ ($\bar{X} = 1.0$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ ($\bar{X} = 11.4$) มีคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างจากกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูง ($\bar{X} = 2.5$) และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ ($\bar{X} = 1.0$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรอทสูง ($\bar{X} = 15.2$) กับกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ ($\bar{X} = 11.4$) และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูง ($\bar{X} = 2.5$) กับกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ ($\bar{X} = 1.0$) มีคะแนนความต้องการเข้าร่วมกลุ่มไม่แตกต่างกัน

แสดงว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรอทสูงมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูงและกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูงและกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

ส่วนกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรอทสูงมีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรอทสูงก็มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือเช่นกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อแนะนำ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาว่าระหว่างความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขจะมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลหรือไม่เพียงใด
2. เพื่อศึกษาว่าเมื่อบุคคลเกิดความกลัวมากและเกิดความกลัวน้อย จะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
3. เพื่อศึกษาว่าเมื่อบุคคลอยู่ในสถานการณ์คลุมเครือและสถานการณ์ปรักฏักษ์จะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
4. บุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขที่ต่างกันจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. ความกลัวและสถานการณ์มีอิทธิพลร่วมกันต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล
2. ระดับความกลัวต่างกันจะทำให้ความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลต่างกัน
3. สถานการณ์ต่างกันจะทำให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มต่างกัน
4. บุคคลที่มีระดับความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์ต่างกันจะมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 เป็นนิสิตชาย 40 คน นิสิตหญิง 40 คน เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยสุ่มเข้าสภากาชาด 4 สภากาชาดของควยวิธีการจับสลากและสภากาชาดของนิสิตชายและหญิงจำนวนเท่ากัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่ง เป็น 2 ชนิดคือ

1. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทดลอง ประกอบด้วย

1.1 เครื่องชั่งไฟฟ้า

1.2 ห้องทดลองของสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสาณมิตร 3 ห้อง

1.3 บทความชี้แจงในสภากาชาดของต่าง ๆ 4 บทความ

1.4 บุคคลที่เข้าร่วมดำเนินการทดลองในฐานะแพทย์สมมติเป็นเพศชาย 1 คน

1.5 เลือกลุ่มสีขาของแพทย์ สลากกำหนดโอกาสการเข้ารับสภากาชาดของ

และสลากกำหนดคณิกหมายให้เข้ารับสภากาชาดของภายหลังการรับทราบสภากาชาดของที่จะได้รับ

2. แบบทดสอบความคงการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล

3. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความคงการเข้าร่วมกลุ่มไปทำการทดสอบเพื่อวิเคราะห์หาค่าอ่านจำแนกรายชื่อแล้วจึงนำไปทดสอบกับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรายบุคคลทุกคนก่อนการเข้ารับสภากาชาด (pre - test) และหลังจากได้รับสภากาชาดของ (post - test)

การทดลองครั้งนี้แบ่งนิสิตเป็นรายกลุ่มเพื่อเข้ารับสภาวะการทดลอง 4 สภาวะการทดลองดังนี้คือ สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ 20 คน สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อยในสถานการณ์ปรากฏชัด 20 คน สภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือ 20 คน และสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมากในสถานการณ์ปรากฏชัด 20 คน โดยในแต่ละกลุ่มมีนิสิตชายและนิสิตหญิงจำนวนเท่ากัน และนำผลการทดสอบก่อน และผลการทดสอบ หลังการเข้ารับสภาวะการทดลองมาวิเคราะห์ความแปรปรวน ตามวิธีการทางสถิติแล้ว เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกัน และอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน

4. การจัดการทำกับข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลระหว่างกลุ่มทดลอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (two way ANOVA)

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน โดยใช้ Studentized q - Statistic

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาพอจะสรุป เป็นผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

1. ความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีความกลัวต่างกัน มีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกันดังนี้

กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ร ากุชต์มีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ร ากุชต์และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์คลุมเครือ

กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์คลุมเครือมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ร ากุชต์และกลุ่มที่มีความกลัวน้อย ในสถานการณ์คลุมเครือ

ส่วนกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ร ากุชต์มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์คลุมเครือ และกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ร ากุชต์ก็มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์คลุมเครือเช่นกัน

เมื่อวันที่ ๑๖ ม.ค. ๒๕๖๕

อภิปรายผล

1. ความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคล มีเหตุผลที่จะอธิบายผลของการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานได้ดังนี้คือ สภาวะการทดลองที่จัดให้ระหว่างความกลัวและสถานการณ์คลุมเครือกลายเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้เข้ารับการทดลองเกิดความวิตกกังวลเนื่องจากความไม่แน่ใจในสภาวะการที่จะได้รับซึ่ง เกิดจากความคลุมเครือ ของสถานการณ์ในสภาวะการทดลองที่มีความกลัวความรู้สึกที่เกิดขึ้นเช่นนี้ทำให้บุคคลปฏิเสธความต้องการต่าง ๆ บุคคลจะแสดงแนวโน้มของความรู้สึกว่าปราศจากความสุข ต้องการความเป็นอิสระจากสภาวะการครอบงำ และต้องการความเป็นอิสระทางความคิดจากบุคคลอื่น ๆ ด้วย ซึ่งสภาวะความรู้สึกอันนี้เนื่องจากการ เกิดความวิตกกังวลเช่นนี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มในทางตรงกันข้ามกับเมื่อเกิดความกลัว

เพียงประการเดียว พรอยด์ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความกลัวและความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในบุคคลว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 14 citing Freud.n.d. : unpagged) ความกลัวเกิดจากวัตถุหรือสิ่งเร้าที่อันตรายจริงส่วนความวิตกกังวลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจหรือไม่ปรากฏชัดเกี่ยวกับอันตราย สิ่งเร้าที่เกิดกับบุคคลเกิดขึ้นในลักษณะคลุมเครือ ซึ่งการทดลองในครั้งนี้สิ่งเร้าที่จัดกระทำในลักษณะคลุมเครือคงจะส่งผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลคือบุคคลจะต้องการแยกตัวออกจากกลุ่มเพราะคิดว่าการเข้าร่วมกลุ่มเป็นการรับฟังแนวคิดและความรู้สึกที่ไม่สบายใจจากคนอื่น ซึ่งเป็นการเพิ่มปริมาณของความวิตกกังวลให้สูงขึ้น ดังเช่นการทดลองของแซคเตอร์ซึ่งได้ศึกษาการมีความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความกลัวและความวิตกกังวล (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 13 citing Schachter.n.d. : unpagged) พบว่าเมื่อบุคคลมีความวิตกกังวลจะต้องการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นน้อยกว่าเมื่อเกิดความกลัว และจากการศึกษาของซานอฟ และซิมบาร์โด ในปี ค.ศ. 1961 ได้ทำการศึกษาในทำนองเดียวกับแซคเตอร์ และพบว่าบุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงจะต้องการแยกตัวอยู่คนเดียวและต้องการมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อย (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 16 citing Zarnoff and Zimbardo. 1961 : unpagged) จากเหตุผลที่ว่า การจัดสภาวะการทดลองทำให้เกิดความกลัวต่างระดับร่วมกับสถานการณ์เงื่อนไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวในสถานการณ์คลุมเครือคงจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความวิตกกังวลซึ่งส่งผลให้ความกลัวกับสถานการณ์เงื่อนไขมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

2. จากการศึกษาความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล ในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวต่างกัน คือเมื่อเกิดความกลัวมาก กับเมื่อเกิดความกลัวน้อย ผลปรากฏว่าบุคคลมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการศึกษารั้งนี้ได้นำสนับสนุนแนวคิดทางจิตวิทยาสังคมที่ว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะต้องการเข้าร่วมกลุ่มหรือมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นการเรียนรู้กันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ผลการศึกษารั้งนี้

สอดคล้องกับการศึกษาของเบคอนเกี่ยวกับเหตุผลที่บุคคลรวมกลุ่มกัน เบคอนให้เหตุผลสนับสนุนผลการศึกษานี้ว่า (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 3 citing Bacon. n.d. : unpagged) มนุษย์รวมกลุ่มกันเพื่อค้นหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความสุขขึ้นในสังคมเพื่อป้องกันตัวเอง ผลการศึกษารังนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของแซคเตอร์ ในปี ค.ศ. 1959 (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970:7 citing Schachter. 1959 : unpagged) ที่พบว่าบุคคลที่อยู่ในภาวะแห่งความกลัวมากจะต้องมีความสัมพันธ์มากกว่าบุคคลที่อยู่ในภาวะแห่งความกลัวน้อย และผลจากการศึกษายัง เป็นการอธิบายเหตุผลของการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลซึ่งสนับสนุนการทดลองของแซคเตอร์ ครึ่งต่อมาอีกโดยที่ แซคเตอร์ได้แสดงให้เห็นว่า ความต้องการที่จะลดความกลัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลต้องการมีความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกลุ่มกัน (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 11 citing Schachter. 1959 : unpagged) และผลจากการศึกษารังนี้ยังสนับสนุนการทดลองของ ไรท์แมน ในปี ค.ศ. 1960 ที่ทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า บุคคลต้องการมีความสัมพันธ์เข้าร่วมกลุ่มเพื่อลดความกลัว (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 27 citing Wrightman. n.d. : unpagged) ผลจากการศึกษารังนี้ พอจะสรุปได้ว่า ความกลัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มกัน มนุษย์เรียนรู้ที่จะลดความกลัวจากการให้กำลังใจของคนอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อบุคคลเกิดความกลัวมาก บุคคลจะมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มมากกว่าเมื่อเกิดความกลัวน้อย

3. จากการศึกษาค้นคว้าความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลในสภาวะการทดลองที่ได้รับสถานการณ์เงื่อนไขต่างกัน คือเมื่อได้รับสถานการณ์คลุมเครือ กับสถานการณ์ปราศจากภัย ผลปรากฏว่า บุคคลมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานในครั้งนี้อาจ เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ประการแรกความแตกต่างระหว่างสถานการณ์คลุมเครือกับสถานการณ์ปราศจากภัยยัง ไม่มีอำนาจจำแนกพอจึงทำให้บุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขดังกล่าวมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากในสถานการณ์ปราศจากภัยบุคคลยังมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มกันอยู่ถึงแม้ว่าจะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการทดลองที่จะต้อง เข้ารับว่าจะต้อง เข้ารับสถานการณ์เช่นไร และผลการทดลองจะเกิดขึ้น

กับผู้ที่ได้รับการทดลองอย่างชัดเจนกว่ากลุ่มที่ได้รับสถานการณ์คลุมเครือ แสดงว่าข้อมูลที่บุคคลได้รับทราบว่าตนเองจะต้อง เข้ารับสถานการณ์เช่นใดไม่เพียงพอที่จะเป็นการลดความต้องการ มีความสัมพันธ์ของบุคคล บุคคลยังมีความต้องการที่จะทราบว่าคนอื่น ๆ ที่เข้ารับสถานการณ์เช่นเดียวกับตนเองจะมีความรู้สึกและตอบสนองต่อสถานการณ์เงื่อนไขดังกล่าวอย่างไรด้วย ซึ่งผลการศึกษารังนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เจอราด ในปี 1963 ในการทดสอบการเปรียบเทียบทางสังคมเกี่ยวกับความไม่แน่ใจ (Freedman, Carlsmith and Sears, 1970 . 24 citing Gerard. 1963 : 568 - 573) โดยใช้วิธีการให้บุคคลได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคนอื่น และการไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคนอื่น ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ทราบข้อมูลจากคนอื่นในลักษณะคงที่ลดความต้องการมีความสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ทราบข้อมูลจากคนอื่นไม่คงที่ ฟรีกแมน ได้ให้เหตุผลอธิบายการศึกษาของ เจอราดคือคนไม่เพียงแต่จะเปรียบเทียบระดับอารมณ์กับคนอื่น ๆ เท่านั้น แต่จะเปรียบเทียบความแปรเปลี่ยนไม่คงที่ด้วย การเปรียบเทียบเช่นนี้จะทำให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่ม (Freedman, Carlsmith and Sears, 1971 : 14 - 21) จากการศึกษาครั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับการศึกษาของ เจอราด ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานการณ์แห่งความไม่แน่ใจที่บุคคลได้รับซึ่งจะมีผลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคลที่ว่าบุคคลไม่เพียงแต่จะต้องการทราบระดับอารมณ์ที่ต้องแสดงออกต่อสถานการณ์ปรกฏชัดที่จะได้รับเท่านั้น แต่จะต้องการทราบการตอบสนองที่เหมาะสมซึ่งคนอื่น ๆ จะแสดงออกเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกับตนเอง จึงทำให้ระดับความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเพิ่มขึ้นแม้จะอยู่ในสถานการณ์ปรกฏชัด เหตุผลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลที่จัดให้ในสภาวะการทดลองสองสภาวะการทดลองยังไม่มีอำนาจจำแนกสูงพอ คือข้อมูลในสถานการณ์คลุมเครือ มีความคลุมเครือไม่สูงพอ ทำให้บุคคลที่เข้ารับสถานการณ์มีความแน่ใจในระดับของข้อมูลพอเพียงที่จะลดการเปรียบเทียบทางสังคม จึงทำให้กลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์คลุมเครือมีความต้องการเข้าร่วมกลุ่มไม่แตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์ปรกฏชัด และเหตุผลที่เกี่ยวกับข้อมูลอีกประการหนึ่งคือ ข้อมูลในกลุ่มที่เข้ารับสถานการณ์ปรกฏชัดอาจจะยังไม่ชัดเจนพอเพียงในการที่จะลดความสัมพันธ์ของบุคคล ซึ่งความไม่ชัดเจนของข้อมูลอาจจะทำให้บุคคลยังมีความสงสัยไม่แน่ใจ บุคคลจึงยังแสดงความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกันเพื่อการศึกษาและรับทราบข้อมูลจากคนอื่น ๆ เป็นการขจัดความไม่แน่ใจที่ตนเองมีอยู่

และเหตุผลประการอื่นที่นำมาอธิบายผลของการวิจัยครั้งนี้ก็คือ ลักษณะของบุคลิกภาพในส่วนที่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งสัมพันธ์กับลักษณะการเข้าร่วมกลุ่ม การคล้อยตาม หรือแม้กระทั่งในส่วนที่เกี่ยวกับเจตคติ องค์ประกอบทั้งกล่าวนี้ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคลในการที่จะเข้าร่วมกลุ่มมีความสัมพันธ์กันหรือแยกตัวอย่างอิสระโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับสถานการณ์ต่าง ๆ การศึกษานี้ให้ผลในทำนองเกี่ยวกับการศึกษาของ บังอร ชินกุลกิจนิวัฒน์ ที่เกี่ยวกับสถานการณ์คลุมเครือและสถานการณ์ปรากฏชัดกับการคล้อยตามสารชักจูง โดยคาดหวังว่าสถานการณ์คลุมเครือจะส่งผลให้บุคคลคล้อยตามสารชักจูงได้มากกว่าในสถานการณ์ปรากฏชัด ผลปรากฏว่าการ เปลี่ยนทัศนคติไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสถานการณ์ (บังอร ชินกุลกิจนิวัฒน์ 2516 : 16 - 33) และจากการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของบาวเออร์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับตัวของบุคคลกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยที่บาวเออร์ ได้รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนในพฤติกรรมของคนว่า (Synder and Monson, 1975 : 637 - 644 citing Bower, 1973 : unpagged) ความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวบุคคล 12.70 % ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ 10.17 % จากตัวเลขที่บาวเออร์เสนอนี้ แม้ว่าจะสถานการณ์จะมีอิทธิพลต่อการปรับตัว หรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคล แต่ก็ยังมีอิทธิพลน้อยกว่าลักษณะบุคลิกภาพในตัวบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นส่วนที่ส่งผลต่อการคล้อยตามหรือความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มต่างกัน เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลปรับตัวอยู่นอกเหนือสถานการณ์ เงื่อนไขคือระบบสังคมที่มีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพ ทั้งที่ วีรยุทธ วิเชียรโชติ ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับทฤษฎีสังคมไตรสัมพันธ์ไว้ว่า พัฒนาการของสังคมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในสังคมนั้น ลักษณะของสังคมไทยเป็นสังคมแบบ "ไมตรีสัมพันธ์" ซึ่ง เน้นความสำคัญของสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลที่มีลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวการถูกทอดทิ้ง มีความจงรักภักดีต่อกลุ่มเล็ก และใช้เกณฑ์สัมพันธ์ภาพและระบบบุคลิกภาพ บุคคลจะมีลักษณะไม่มั่นใจในตนเอง ต้องการเพื่อนมาก (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2516 : 79 - 82) ดังนั้นพัฒนาการของระบบสังคมและระบบบุคลิกภาพจึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคล เมื่อได้รับสถานการณ์เงื่อนไขแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากการศึกษาความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคล เบื้องมีความกลัวต่างกันและอยู่ในสถานการณ์เงื่อนไขต่างกันโดยการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปร ทฤษฎีมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปร ทฤษฎีและกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

กลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์กลุ่มเครือมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์ปร ทฤษฎีและกลุ่มที่มีความกลัวน้อยในสถานการณ์กลุ่มเครือ

จากผลการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ในกลุ่มการทดลองทั้งกล่าวมานี้แล้วแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีความกลัวมากในทุกสถานการณ์มีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่าบุคคลที่มีความกลัวน้อยในทุกสถานการณ์ ผลการศึกษารังนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เบคอนในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มกันของบุคคลอื่นเนื่องมาจากความกลัว เบคอนได้ให้เหตุผลสนับสนุนผลการศึกษาวรรณกรรมรวมกลุ่มกันเพื่อค้นหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความสุขขึ้นในสังคมเพื่อป้องกันตัวเอง (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 3 citing Bacon.n.d. : unpaged) และผลการศึกษารังนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับความกลัวและความต้องการมีความสัมพันธ์ของบุคคลของแบริเตอร์ ในปี ค.ศ. 1959 (Freedman, Carlsmith and Sears.1970 : 7 citing Schachter. 1959 : unpaged) ที่พบว่าบุคคลที่อยู่ในภาวะแห่งความกลัวมาก จะต้องการมีความสัมพันธ์มากกว่าบุคคลที่อยู่ในภาวะแห่งความกลัวน้อย และผลการศึกษา ยังเป็นการอธิบายเหตุผลของการ เข้าร่วมกลุ่มของบุคคลซึ่งสนับสนุนการทดลองของแซคเตอร์ครั้งต่อมาอีกโดยที่แซคเตอร์ได้แสดงให้เห็นว่าความต้องการที่จะลดความกลัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลต้องการ เข้าร่วมกลุ่มกัน (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 11 citing Schachter. 1959 : unpaged) และผลจากการศึกษารังนี้ยังสนับสนุนการทดลองของไรท์เทนในปี ค.ศ. 1960 ที่ทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่าบุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อลดความกลัว (Freedman, Carlsmith and Sears. 1970 : 27 citing Wrightman.n.d. : unpaged) ผลจากการศึกษารังนี้พอจะสรุปได้ว่าบุคคลที่มีความกลัวมากมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มมากกว่าบุคคลที่มีความกลัวน้อยไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม และบุคคลที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปร ทฤษฎีมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มมากที่สุด

ส่วนกลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์ปรักฏษัฒมีแนวโน้มของการมีความต้องการ
เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวมากในสถานการณ์คลุมเครือ และกลุ่มที่มีความกลัวน้อย
ในสถานการณ์ปรักฏษัฒมีแนวโน้มของการมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่มีความกลัวน้อย
ในสถานการณ์คลุมเครือ

จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มการทดลองดังกล่าวมานี้แสดงว่าบุคคลที่มีความ
กลัวในระดับเดียวกันแม้จะอยู่ในสถานการณ์ต่างกันก็มีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
ในภาวะที่บุคคลมีความกลัวระดับเดียวกันมีอิทธิพลต่อความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคลไม่มากพอ
จึงทำให้ค่าคะแนนของความต้องการ เข้าร่วมกลุ่มแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแม้ว่า
แนวโน้มของกลุ่มที่มีความกลัวระดับเดียวกันในสถานการณ์ปรักฏษัฒมีความต้องการ เข้าร่วมกลุ่ม
สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์คลุมเครือก็ตาม เหตุผลที่จะสนับสนุนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
ดังกล่าวนี้คือ ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นส่วนที่มีอิทธิพล
ต่อการปรับตัวในลักษณะของความต้องการมีความสัมพันธ์และต้องการ เข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคลมากกว่า
สถานการณ์ที่บุคคลได้รับ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของบาว เออร์ในส่วนที่เกี่ยวกับ
การปรับตัวของบุคคลกับสถานการณ์ต่าง ๆ บาวเออร์ได้รายงานผลการศึกษากับความเบี่ยงเบน
ในพฤติกรรมของคนว่าความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวบุคคล 12.70 % ขึ้นอยู่กับ
สถานการณ์ 10.17 % (Synder and Monson, 1975 : 634 - 644 citing Bower, 1973 : unpagged) จากตัวเลขที่บาวเออร์เสนอมานี้เห็นว่าสถานการณ์จะมีอิทธิพลต่อการปรับตัว
หรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลแต่ก็ยังมียิทธิพลน้อยกว่าลักษณะบุคลิกภาพในตัวบุคคล ทั้งนี้ผลจาก
การวิจัยครั้งนี้จึงปรากฏว่าบุคคลที่มีความกลัวในระดับเดียวกันในสถานการณ์ปรักฏษัฒมีความต้องการ
เข้าร่วมกลุ่มสูงกว่าในกลุ่มซึ่งอยู่ในสถานการณ์คลุมเครืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้อธิบายในครั้งนี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เป็นแนวทางในการวิจัยเชิงทดลองทางจิตวิทยาสังคม เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคล

1.2 ทำให้ทราบว่าความกลัวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลต้องการเข้าร่วมกลุ่มและมีความสัมพันธ์กันซึ่งให้ประโยชน์แก่ครู นักการศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจจะได้นำแนวคิดไปใช้ในการวิเคราะห์การปรับตัวในการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล เพื่อศึกษาและพัฒนาบุคลิกภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวัดระดับของความกลัวก่อนที่บุคคลจะเข้ารับสภาวะการทดลองและภายหลังการเข้ารับสภาวะการทดลอง ว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลเข้าร่วมกลุ่มกันเพราะต้องการลดความกลัวจริงหรือไม่

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ นอกจากความกลัวและสถานการณ์เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มของบุคคล เพื่อความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลอันจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์ในการพัฒนาสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิก

2.3 ควรมีการศึกษาโครงสร้างบุคลิกภาพของบุคคลในด้านของความเชื่อมั่นในตัวเอง การคล้อยตาม และอื่น ๆ ประกอบกับการศึกษาเรื่องความต้องการเข้าร่วมกลุ่มกันของบุคคลให้ละเอียดเพื่อประโยชน์ในความเข้าใจธรรมชาติของแต่ละบุคคลในการปรับตัวเมื่อเผชิญกับสภาวะการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4 ควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์เงื่อนไขที่มีผลต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่มเข้าเพื่อศึกษาอิทธิพลของสถานการณ์ที่มีต่อการปรับตัวของบุคคลว่ามีจริงหรือไม่ โดยจัดสภาวะการทดลองระหว่างสถานการณ์คลุมเครือกับสถานการณ์ปรากฏทำให้แตกต่างกันมากกว่านี้.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ดวง เคื่อน พันธุมนาวัน และคนอื่น ๆ พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา
ไทยวัฒนาพานิช 2521, 110 หน้า
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ จิตวิทยาทางการเมือง โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2518, 141 หน้า
- บงอร ชินกุลกิจนิวัฒน์ อิทธิพลของการอ่านและการฟังสารซึ่งมีต่อการเปลี่ยนทัศนคติในสถานการณ์
คลุมเครือ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2520, 88 หน้า อักส่าเนา
- บุญเชิด ภูมโนนันทพงษ์ เอกสารประกอบการสอนสถิติการศึกษา ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 128 หน้า
- ประสงค์ สุริยธนาภาส อิทธิพลของผู้นำและลักษณะของงานที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกลุ่ม
ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 47 หน้า อักส่าเนา
- ปราณี จิตวิวัฒนา สังคมวิทยาเบื้องต้น กรุงเทพมหานครการพิมพ์ 2517, 134 หน้า
- พรพิมล สุกเจริญ อิทธิพลของสารปลอม และสารชู้ต่อการเปลี่ยนทัศนคติในสถานการณ์ตั้งเครียด
ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 84 หน้า อักส่าเนา
- วีรยุทธ วิเชียรโชติ "ทฤษฎีสังคมไมตรีสัมพันธ์" ใน พัฒนาวัด 9 หน้า 79 - 82
กรุงเทพมหานครการพิมพ์ 2516
- _____. "สังคมไทยสมัยพัฒนา" ใน พัฒนาวัด 6 หน้า 85 บริษัทไทยพาณิชย์การจำกัดพระนคร
2513
- สุเทพ สุนทร เกสซ์ แบบแผนการศึกษามานุษยวิทยา สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
2512, 27 หน้า
- อนันต์ ศรีโสภา สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 315 หน้า
- อรทัย ชื่นมณีย์ จิตวิทยาสังคมขั้นสูง โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด
กรมประชาสงเคราะห์ 2519, 238 หน้า

- Allen, Vernon L. "Situational Factors in Conformity," in Advance in Experimental Social Psychology. p. 133 - 176, edited by Berkowitz, Leonard, New York, Academic Press, 1965.
- Atkinson, John W. Motive in Fantasy, Action, and Society. New York, D. Van Nostrand Company, Inc., 1958. 863 p.
- Cartwright, Darwin and Alwin Zander. Group Dynamics. New York, Harper and Rows Publishers, 1968. 577 p.
- Clinard, Marshall B. Sociology of Deviant Behavior. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1963. 844 p.
- Freedman, Jonathan L. J. Merrill Carlsmith and David O. Sears. Social Psychology. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1970. 1 V. (various paging)
- _____. Reading in Social Psychology. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1971. 573 p.
- Hersey, Paul and Kenneth H. Blanchard. Management of Organizational Behavior Utilizing Human Resources, Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., 1972. 201 p.
- Jones, Edward E. and Harold B. Gerard. Foundation of Social Psychology. New York, John Wiley & Sons Inc., 1967. unpagged.
- Kast, E.F. and J.E. Rosenzweig. Organization and Management : A System Approach. Kagakusha, International Student Ed., McGraw-Hill LTD., 1970. 254 p.
- Kelley, H.H. "Two Function of Reference Groups," in Readings in Social Psychology. p. 410 - 414, New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1952.
- Krech, David Crutchfield S. Richard and Egerton L. Ballachey. Individual in Society. New York McGraw-Hill Book Company, 1962. p.17.
- Lemert, Edwin M. Human Deviance, Social Problems and Social Control. London, Prentice-Hall International Inc., 1972. 277 p.
- Linder, Darwyn E. Psychological Dimensions of Social Interaction : Reading and Perspectives. Menlo Park, Addison Wesley Publishing Company, 1973. 297 p.
- Lindgrend, Henry Clay. Psychology of Personal and Social Adjustment. New York, American book Company, 1959. 534 p.
- Murray, H.H. "The Effect of Fear Upon Estimates of the Maliciousness of Other Personality," The Journal of Social Psychology. p. 310 - 329, 1933.

Secord, Paul F. and Carl W. Backman. Social Psychology. New York, McGraw-Hill Book Company, 1964. 659 p.

Shaffer, "Laurence Frederice" and Edward Joseph Shoben. The Psychology of Adjustment. Houghton Mifflin Co., 1956. 672 p.

Snyder, Mark and Thomas Monson. "Persons Situation and the Control of Social Behavior," Journal of Personality and Social Psychology. p. 637-644, 1975. .

Teevan, Richard C. and Robert C. Birney ed. Theories of Motivation in Personality and Social Psychology. New Jersey, D. Van Nostrand Company, Inc., 1964. 186 p.

Travers, Robert M.W. Essentials of Learning. New York, The Mcmillan Company, 1972, 533 p.

ពាក្យដេញ

-

៤

៤

៤

วิชาเอก

นิสิตชั้นปีที่

เพศ

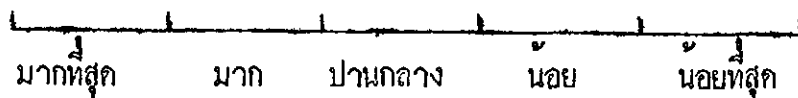
ท่านีสิตจะกองเข้ารับการทดลองทางวิชาการเกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์เรื่องหนึ่ง
โปรดแสดงความคิดเห็นจากความรู้สึก และความต้องการที่แท้จริงของท่านลงในแบบสอบถามต่อไปนี้
เพื่อประโยชน์ต่อวิชาการ และการสร้างความก้าวหน้าในการวิจัย

กำชับแจ้ง

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างรอบคอบ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด
ให้ (✓) ลงในช่องที่เป็นคำตอบของท่านขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของท่าน
ไม่มีข้อใดถูก ไม่มีข้อใดผิด

ตัวอย่าง

ข้าพเจ้าต้องการไปชมภาพยนตร์กับภรรยาของข้าพเจ้า

แสดงว่าท่านต้องการไปชมภาพยนตร์กับภรรยาของท่านมากที่สุด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ถ้าให้โอกาสข้าพเจ้าเพื่อที่จะคอยก่อนเข้ารับการทดลอง ข้าพเจ้าต้องการคอยเพียงลำพังคนเดียวมากกว่าที่จะคอย รวมกลุ่มกับคนอื่น ๆ					
2. ข้าพเจ้าต้องการปรึกษากับคนอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะได้รับ และเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าในการเข้ารับการทดลอง					
3. ข้าพเจ้าไม่ต้องการทราบข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับการเข้า รับการทดลองจากคนอื่น ๆ เลย					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าต้องเข้ารับการทดลองรวมกลุ่มกับคนอื่น ๆ จะไม่เกิดผลดีแก่ข้าพเจ้าเลย					
5. ข้าพเจ้าต้องการทราบว่า จะแสดงความรู้สึกที่เหมาะสมต่อการทดลองอย่างไร โดยการพิจารณาการแสดงความรู้สึกของคนอื่น ๆ ที่จะต้องเข้ารับการทดลองในสถานการณ์เช่นเดียวกับข้าพเจ้า					
6. ข้าพเจ้าต้องการซักถามผู้ทำการทดลองและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทดลองว่าข้าพเจ้าจะได้เข้ารับการทดลองอะไร กับใคร					
7. ข้าพเจ้าต้องการทราบผลของการเข้ารับการทดลองจากคนที่ประสบความสำเร็จในการทดลองว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับข้าพเจ้า					
8. ข้าพเจ้าต้องการการสนับสนุนให้กำลังใจจากคนอื่น ๆ ในการเข้ารับการทดลอง					
9. ถ้าข้าพเจ้าได้ทราบรายละเอียดโดยมีโอกาสซักถามผู้ทดลองและคนอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่จะเข้ารับการทดลองมากกว่านั้น ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจที่จะเข้าร่วมการทดลอง					
10. ข้าพเจ้าคิดว่าความรู้สึกที่รับฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ เกี่ยวกับการทดลอง เป็นการเพิ่มความวิตกกังวลให้แก่ข้าพเจ้า					
11. ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทดลองเลย					

	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
12. ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในการเข้ารับการทดลองโดยไม่ต้องถามความคิดเห็นของคนอื่น ๆ					
13. ข้าพเจ้าคิดว่า การพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในการเข้ารับการทดลองรวมกันจะเป็นสิ่งที่ดีกว่าการเผชิญกับสถานการณ์ทดลองเพียงลำพังคนเดียว					
14. ข้าพเจ้าคิดว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดลองพร้อมกับข้าพเจ้าก็ไม่สามารถให้ความคิดเห็นที่เกื้อประโยชน์เกี่ยวกับการทดลองแก่ข้าพเจ้าเลย					
15. ถ้าข้าพเจ้ามีความเข้าใจในสถานการณ์ทดลองที่ได้รับแล้ว ข้าพเจ้าไม่ต้องการซักถามคนอื่น ๆ เพื่อหาข้อสรุปในการทดลองอีก					
16. แม้ว่าข้าพเจ้าจะมีความเข้าใจในสถานการณ์ทดลองแล้วก็ตาม แต่ข้าพเจ้าต้องการความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความกระจ่างแจ้งในการเข้ารับการทดลอง					
17. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะเกิดความรู้สึกไม่สบายใจต่อการที่จะเข้ารับการทดลอง แต่ข้าพเจ้ามีความพอใจที่จะเข้ารับการทดลอง โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากคนอื่น					
18. ข้าพเจ้าต้องการให้ทุกคนจัดห้องนั่งคอยการทดลองรวมกันเพื่อจะได้มีโอกาสสนทนาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดก่อนเข้ารับการทดลอง					

ตาราง แสดงค่าสหสัมพันธ์ เป็นรายข้อของแบบทดสอบความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม

ข้อที่	ค่าสหสัมพันธ์ (r)
1	0.4058
2	0.4559
3	0.5278
4	0.4079
5	0.5042
6	0.5922
7	0.3415
8	0.8073
9	1.0636
10	0.5173
11	1.6277
12	0.8642
13	0.4058
14	0.2399
15	0.5056
16	0.5946
17	0.2827
18	0.3026

คำชี้แจงในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อย ในสถานการณ์คลุมเครือ

การทดลองที่นักจิตวิทยาจะต้องการเข้าร่วมรับการทดลองต่อไปนี้ เป็นการทดลองเพื่อทดสอบ
ปฏิกิริยาการตอบสนองของร่างกายที่มีต่อวัตถุหรือสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่อระบบการทำงาน
ในร่างกายของนิสิต แม้ว่า การทดลองที่คล้ายคลึงกับการทดลองที่จัดให้นิสิตเข้าร่วมรับการทดลอง
ในครั้งนี้จะเคยทดลองมาบ้างแล้ว แต่ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนว่าวัตถุหรือสิ่งเร้าใดก่อให้เกิด
ความรู้สึก หรือส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อระบบการทำงานส่วนใด ทราบแต่เพียงว่า
ผู้เข้าร่วมการทดลองจะไม่มีความรู้สึกเจ็บแต่ประการใด ดังนั้นการทดลองครั้งนี้จะให้ประโยชน์
ทางวิชาการ ซึ่งจะสร้างความก้าวหน้าทางคามเทคโนโลยีเป็นอย่างสูง

นิสิตจะได้รับการทดลองเป็นเวลาไม่นาน ผู้ทดลองจะดำเนินการทดลองภายใต้
โอกาสและความต้องการที่นิสิตแสดงความจำนง ผลของการทดลองและการรับการทดลอง
จะแตกต่างกันตามสภาพเคมีที่ระหว่างร่างกายของแต่ละคน ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าระดับความรู้สึก
ที่นิสิตจะแสดงออกเป็นอย่างไร ในขณะที่ทำการทดลองและภายหลังการรับการทดลอง แต่นิสิต
โปรดแน่ใจว่าการทดลองครั้งนี้จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเจ็บปวดใด ๆ แก่นิสิตเป็นอันขาด

คำชี้แจงในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวน้อย ในสถานการณ์ปรากฏชัด

การทดลองที่นิตีจะต้องเข้าร่วมทดลองในครั้งนี้ เป็นการถูกจี้ด้วยไฟฟ้า เครื่องมือนี้คัดแปลงจากเครื่องมือที่ใช้อยู่ในโรงพยาบาลเพื่อรักษากันไขที่ป้องกันการทางประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับไขประเภทซึมเศร้า หรือประเภทอาละวาดเป็นส่วนใหญ่ การรักษาคนไขใช้กระแสไฟฟ้าผ่านเข้าไปในร่างกายคนไขเป็นเวลาประมาณ 4-5 นาที และใช้กระแสไฟฟ้าที่มีแรงดัน 110 โวลต์ ผลจากการผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าไปในร่างกายคนไขมีอาการทางประสาทที่รุนแรงขึ้น เนื่องจากกระแสไฟฟ้าได้ไปกระตุ้นเซลล์ในสมองให้ทำงานดีกว่าเดิม ซึ่งส่งผลให้คนไขมีความสามารถในการรับรู้ และมีความคิดที่กล้ากว่าเดิม อาการทางกายที่ปรากฏให้เห็นคือ การกระตุกเพียงเล็กน้อยในเวลาที่ถูกผ่านด้วยกระแสไฟฟ้า หลังจากนั้นคนไขจะมีความสามารถในด้านความคิด ความจำดีขึ้น เมื่อได้รับการผ่านด้วยกระแสไฟฟ้าจนครบปริมาณ และจำนวนที่แพทย์จี้ให้คนไขจะหายเป็นปกติในที่สุด

เนื่องจากคนไขไม่สามารถอธิบายผลของการถูกผ่านด้วยกระแสไฟฟ้าได้ เพราะอยู่ในสภาวะที่ยังไม่ปกติ ขณะถูกผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าสู่ร่างกาย ผู้ทดลองจึงขอความร่วมมือจากนิตีให้เข้าร่วมทดลองถูกจี้ด้วยไฟฟ้าเพียงเบา ๆ ที่ปลายนิ้วชี้ กระแสไฟฟ้ามีแรงดันเพียง 20 โวลต์ และนิตีจะได้รับการจี้เพียงชั่วขณะในเวลา 1 วินาที การทดลองนี้จะให้ประโยชน์ในการหาข้อสรุปเกี่ยวกับการนำกระแสไฟฟ้าไปใช้ในทางวิชาการ และดัดแปลงให้สร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีแก่มนุษยชาติเป็นอย่างสูง

นิตีโปรดแน่ใจว่าผลจากการทดลอง จะไม่เกิดอันตรายใด ๆ กับท่านเลย ท่านจะรู้สึกเพียงคล้ายกับถูกมดกัดเท่านั้น

คำชี้แจงในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมาก ในสถานการณ์กลุ่มเครือ

การทดลองที่นิตีจะต้องเข้ารับการทดลองต่อไป เป็นการทดลองเพื่อทดสอบ
ปฏิกิริยาการตอบสนองของร่างกายที่มีต่อวัตถุ หรือสิ่งเร้า ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดอย่าง
รุนแรงต่อระบบการทำงานในร่างกายของนิตี แม้ว่าการทดลองประเภทนี้มีผู้จัดทำ
มาบ้างแล้วแต่ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนว่าวัตถุหรือสิ่งเร้าใดที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดหรือ
กระทบกระเทือนต่อระบบการทำงานส่วนใด ทราบแต่เพียงว่าผู้เข้ารับการทดลองจะมีอาการ
เจ็บปวดรุนแรงมาก ดังนั้น การทดลองครั้งนี้จะให้ประโยชน์ทางวิชาการ ซึ่งจะสร้าง
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแก่มนุษยชาติเป็นอย่างสูง

นิตีจะได้เข้ารับการทดลองในเวลานานพอควรจนกว่าจะปรากฏผลเป็นที่พอใจ
ของผู้ทดลอง และการดำเนินการทดลองจะดำเนินไปภายใต้โอกาสที่ผู้ทดลองจัดให้
ผลของการทดลองและการเข้ารับการทดลองจะแตกต่างกันตามสภาพเคมีชีวะทางร่างกาย
ของแต่ละคน ยังไม่ทราบแน่ชัดว่านิตีจะเกิดอาการเช่นไรขณะเข้ารับการทดลอง และ
ภายหลังการทดลอง ทราบแต่เพียงว่า นิตีจะเกิดอาการเจ็บปวดอย่างรุนแรง แต่ไม่ทราบ
ว่าจะเจ็บปวดอย่างไร และจะเกิดอาการเจ็บปวดที่อวัยวะส่วนใดของร่างกาย

คำชี้แจงในสภาวะการทดลองที่เกิดความกลัวมาก ในสถานการณ์ปรากฏชัด

เครื่องมือที่เห็นอยู่นี้ เป็นเครื่องถูกไฟฟ้าที่ดัดแปลงจากเครื่องถูกไฟฟ้าที่ใช้ตามโรงพยาบาล เพื่อรักษาคอนไซท์มีอาการทางประสาทประเภทซึมเศร้า หรือประเภทอาละวาด เป็นส่วนใหญ่ การทดลองครั้งนี้นิสิตจะได้เข้ารับการทดลองถูกถูกด้วยไฟฟ้า โดยมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางสรีรวิทยาร่วมดำเนินการทดลองด้วย วิธีการทดลองจะกระทำโดยจะให้นิสิตนั่งเก้าอี้ แล้วให้นิสิตเอามือสอดเข้าไปวางตามกับแผ่นโลหะบนโต๊ะทั้งสองแผ่น และนิสิตจะถูกสวมหัวด้วยเครื่องสวมหัว โดยให้เครื่องสวมหัวจอตัมบ์ ตามที่ผู้ทดลองจะแสดงให้ดู ถัดออกไปนี้ เมื่อเปิดสวิตช์ก็จะมีกระแสไฟฟ้าผ่านเข้าตัว หางข้อและขมับ กระแสไฟฟ้าที่จะผ่านเข้าตัวนิสิตนี้มีแรงดัน 110 โวลท์ นิสิตจะถูกถูกเป็นเวลา 5 นาที จากผลของการถูกด้วยไฟฟ้าที่เกิดขึ้นกับคนไข้ พบว่ากระแสไฟฟ้าจะกระตุ้นเซลล์ประสาทที่บริเวณสมองและมือ ทำให้คนไข้เกิดอาการกระตุกในช่วงเวลาที่ถูถูก กล่าวเนื้อหาขยายตัว คนไข้จะตัวเกร็ง มีน้ำลายฟูมปากแสดงถึงความเจ็บปวดรุนแรงมาก

เนื่องจากคนไข้ไม่สามารถอธิบายผลของการถูกด้วยไฟฟ้าได้ เพราะอยู่ในสภาพที่ไม่ปกติ ผู้ทดลองจึงขอความร่วมมือจากนิสิตให้เข้ารับการทดลองถูกด้วยไฟฟ้าที่บริเวณขมับและมือ ตามวิธีการที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น การทดลองนี้จะให้ประโยชน์ในการหาข้อสรุปของประโยชน์ที่จะได้จากการนำกระแสไฟฟ้าไปใช้ทางด้านวิชาการ และดัดแปลงให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแก่มนุษยชาติเป็นอย่างสูง

ผลของการทดลองถูกด้วยไฟฟ้าครั้งนี้จะทำให้ นิสิตได้รับความเจ็บปวดบริเวณขมับและมืออย่างรุนแรงในขณะที่ถูถูก และภายหลังการถูกอีกเป็นเวลา 60 นาที